No 2624 Zaterdag 16 Juni 1934 51ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Tel. 47
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Oberammergau: 's Werelds ontroerendste drama bij de première van het derde eeuwfeest.

Oberammergau: 17 Mei 1934.

Overal in de wijde wereld zijn ze uitgehangen: het lichtende kruis over het droomende dorpje tusschen de donkere bergmassieven, dat stemmige plakkaat waarmede Duitschland de wereld uitnoodigde tot deelname aan het derde eeuwfeest van Oberammergau's Passiespel. Ik had het Unter den Linden gezien, in Piccadilly en op de Boulevard de l'Opéra. Het moet in de Kalverstraat hangen en op Fifth Avenue, in Batavia en Brussel, in Sydney en op Capri zoowel als in de schaarsche stadjes der Hongaarsche poestas en langs de Noorsche fjorden. Want deze oproep is even wereldomvattend als de Christenheid zelve, wier grootste drama het uitbeeldt: de laatste dagen van haar Goddelijken Stichter, die het aanschijn der aarde vernieuwde ....

* * *

Uit de vervlakkende onbestemdheid van een internationale D-trein gestapt lag daar Oberammergau voor ons met myriaden sterren hoog in dat beetje hemel dat de torenende bergmassieven nog vrijlieten. Met kleine huizen verscholen onder intieme daken, met geen geluid dan het kabbelen der bergbeken. Pal voor ons stond het dorp in rijzige jonge menschen, lange golvende lokken over zonverbrande volbebaarde gezichten, witte blouses en leeren korte broeken. Lenige, gespierde kerels die zware koffers als taartendoozen op hun schouders zetten.

De Wereldpers deed haar intocht in het afgelegen Beiersche Alpendorp. Japansche telegraafbureaux werden ingekwartierd bij de Apostelen. Fransche boulevardbladen bij Hoogepriesters, want de naam van de krantenschrijver ging onder in die van zijn krant, de naam van hotel- of pensionhouder in die van zijn rol. "Az-Est" logeerde bij Pilatus, "Berlinske Tidende" bij Caiphas, de "Temps' bij Herodes en de "Times" bij Johannes. Mij nam Mathias mee naar huis en vertelde van zijn Mei-bowl.

* * *

Die morgen der Generale Repetitie, waarbij het voorhang opgaat voor de wereldpremière, gingen aller schreden eerst naar de prachtige dorpskerk, waar om 6 uur de Hoogdienst gezongen werd. Cello's smeekten het "Kyrie Eleison" mee, bazuinen schalden door het "Credo" en een vioolsolo ontroerde schuchter de stilte welke de Consecratie geslagen had.

Baardige dorpers en cosmopolitische courantiers zaten schouder aan schouder onder de als porseleinen koepel dezer wondermooie Beiersche barokkerk, waar tenors intoneerden en altstemmen het Hooglied voortzetten. Onbezorgd zonde zich een klein zwart poesje tusschen twee gouden kandelabers op een zijmonument. Gods huis was hier het huis van al Zijn schepselen!

* * *

Vijfduizend genoodigden stroomden door dozijnen poorten het passietheater binnen. Met kussens en plaids, want nevels verzamelden zich rond de bergtoppen en waren begonnen sluiers tusschen de wouden te stoeien. En vijfentwintig Meter hoog spant de boog van het auditorium zich tegen de vrije openlucht die over het onbedekt uitgebouwde reuzentooneel praalt. Het is die openlucht atmospheer die aan het majesteitelijk sobere decor de aanblik geeft alsof heel Jerusalem er neergebouwd staat.

In milde, elogische fanfares klinkt de ouverture. Aan het hoofd van zijn koor, vijttig sterk, schrijdt de proloogzegger Anton Lang in statigen gang het voortooneel op. Het koor draagt gouden banden rond het hoofd en blauwgrijze mantels over de witte gewaden. Met patriarchale waardigheid zegt Lang zijn verzen, in krachtige schoonheid zingen de stemmen der solisten de Inleiding tot elk hoofdstuk van het heroische drama:

Alle seien gegrueszt, welche die Liebe hier um den Heiland vereint, trauernd ihm nachzugeh'n...

En onmiddellijk daarna vangt het schoonste massatafereel van heel het stuk aan: Christus' intocht in Jeruzalem. In niet eindigende golven spoelt Jeruzalem heel zijn bevolking op het tooneel, moeders met zuigelingen op den arm, jongens en meisjes, mannen en vrouwen en grijsaards met palmen, een triomf van perfecte massaregie, een jubel van bonte kleuren en imposanter nog dan het daverende „Hosanna, den Zoon van David!" is het stille, zegenende beeld van Christus Die, schraag op een kleine ezelin gezeten, Zijn intocht doet in Zijn hoofdstad.

* * *

Het is onmogelijk een gedetailleerd relaas te geven van het Passieverhaal dat van 8 — 12 en van 2 — 6 uur duurt en dat overigens een ieder bekend is. Direct in den aanvang van het spel legt men de kiem van het konflikt bloot, de nijd der hooggeplaatste Joden over den Nazarener die de woekeraars uit den Tempel drijft.

Niets ontbreekt aan de uitwerking van motieven en complotten. De oude Annas die den woedenden Caiphas opzweept, het lugubere verraad van Judas, diens ontzettende vertwijfeling als hij zich de gevolgen van zijn daad bewust wordt; het kat en muisspel tusschen Pilatus, Herodes en het Sanhedrin; culmineerende in het gekuip der vijanden van Jezus om het goedgeloovige, gemakkelijk te beinvloeden volk tot die uitzinnige waan op te zweepen, waarmede bijna duizend spelers, later op den dag, van Pilatus Christus' kruisiging afdwingen en de vrijlating van den luguberen Barrabas.

Acht uren is in veler meening een te gerekte tijd voor zelfs dit wereldgebeuren. De dramatische spanning stijgt en valt dan ook als een getij. In ebbe bij de prologen en tusschenscènes die alle, in koorgezang en tableaux-vivants op Oud-Testamentische voorspellingen gebaseerd zijn, invloed bij de poignante momenten die zelfs den vermoeidsten toeschouwer telkens weer opnieuw in alles vergetende ontroering dwingen.

Daar is de heerlijke scène van het afscheid tusschen Moeder en Zoon in het stille Bethanië, dat de Meester zoo lief was. Waar hij in kinderlijke dankzegging voor Zijn Moeder knielt en haar aan Zijn vrienden toevertrouwd als het zoetste pand Zijner liefde.

Vijfduizend toeschouwers stokt de adem bij het laatste avondmaal. Een koning wascht de voeten zijner dienaren met priesterlijke ingetogenheid, een hoogepriester spreekt koninklijk de eerste consecratie ter wereld uit. Zelfs de vogels die anders over het tooneel vliegen zijn stil geworden als Christus, na Zijn leerlingen het brood en de wijn gereikt te hebben, het „Tut es zu meinem Gedacchtnis" spreekt.

Met den doodsangst op den Olijfberg sluit het ochtendgedeelte om na de middagpauze voortgezet te worden met de gevangenneming: de sterk gespeelde aanklacht van Caiphas, de taaie weerstand van Pilatus, de bespotting voor Herodes, de tragische Doornenkroning en het „Ecce Homo", die geweldige volkscène het doodvonnis afdwingend en de lange trieste gang, gebogen onder het Kruishout, naar den Calvarieberg.

Petrus heeft de eerste biecht gesproken, zijn driemalige verloochening voor de wacht betreurend, en onder het Kruis — als met bijna rauwe stem het „Eloi, Eloi, Lama Sabachthani" schril door de luchten, die zich in rouw met donkere wolken toegedekt hebben, schreit om daarna in een reutelend „Es ist volbracht" den doodstrijd af te stemmen wordt de Romeinsche Hoofdman in zijn Godsgetuignis de eerste bekeerling der met Christus'dood ingetreden nieuwe wereld epoche.

De afneming van het Kruis door Nicodemus en Joseph van Arimathea is een der zuiverste juweelen aan de kroon van het Passiespel. Paradoxaal als een guirlande hangt de witte dwaal over den kruisboom, waarlangs bevende handen in pieuze eerbied den Grootsten Doode afnemen, met een oneindige teederheid die de oogen der toeschouwers verduistert. Waarlijk: deze tooneelspelers zijn kunstenaars bij God's gratie ....

* * *

Christus rust in zijn graftombe, „Wo trifft man eine Liebe an, die dieser Liebe gleichen kann?" zingt het koor. Dan slaan de wachten ter aarde, de bodem scheurt, een witte gestalte schrijdt heen. En Magdalena heft den jubelzang aan, die later die der Kerk zou worden: „Oh, dat ik het uitroepen kon door alle werelden, dat de bergen en de rotsen, de hemel en de aarde er van weerschalden: Alleluja, Hij is verrezen!"

Het slotbeeld neemt die triomf en verheerlijking van Christus over, het Alleluja bruist machtig door de hallen. Een begeesterde menigte breekt uit in stormachtig applaus. Doch de andere helft der toeschouwers gebiedt stilte: dit Goddelijk drama staat boven elke menschelijke appreciatie. En onmiddellijk verstomt de bijval; de volmaakte stilte, die even ontstaat in den overgang, is als een dankgebed.

„Alle fuehlen sich hier Eines in Brudersinn
Als die Juenger des Einen,
Die fuer alle gelitten hat!"

zegt het de proloog, die hier epiloog moge zijn.

KEES VAN HOEK

(*Noot der Redaktie*: Onze medewerker komt in een slotartikel, een interview met den Christusvertolker Alois Lang, nog op verschillende aspecten van het Passiespel terug.)

Hoe wij den Oceaan overkwamen.

Op de time table stond 3 Mei als uitvaartsdag der „Oranje Nassau", maar het werd 4 Mei 6 uur in de morgen, toen de Oranje, die neus tegen neus, tegen de Cottica aanlag, de steven wendde en de bruine wateren van de Suriname-rivier begon te doorklieven. Het was heerlijk tropenweer, nog frisch, maar reeds met zonreluchl en belofte van warmte. Voor ons, in de verte, over de wijde rivier, de groen beboschte oevers, die de mysteries en en schatten bedekken van dit rijke en toch zoo arme tropenland. Dichter bij Paramaribo, met zijn witte huizen verscholen in het park van zijn boschen en lanen. Vaarwel. Het duurt heel wat voor we dien grooten wijden bocht voor de stad uit zijn: het rivierwater van zee uit gedreven, klotst venijnig tegen ons schip, dat rustig en onbewogen dicht bij den anderen oever vaart, aan den kant van de plantages. Hier en daar zien we verlaten suikerfabrieken: groote loodsen, een verlaten schoorsteen, een stille aanlegplaats met gebroken steiger: een treurig en waar beeld van de vele en groote bedrijven die in Suriname tropisch opbloeien en dan weer even snel veranderen in de woeste grootheid van den „Jungle". Aan dien kant is de plantage Marienburg nog in volle werking, daar is de prachtige riviersteiger en de suikerloodsen door een wig in de tropische oeverbebossching nog een geweldig groot groen suikerrietveld te zien: het was als een polder op zich zelf, zoo groot. Dan kwam Voorburg met zijn fort en Hollandsche vlag hoog in top van den mast, aan de monding van de wijde Commewijne... toen begonnen de oevers nog verder uit elkaar te gaan... ze werden vlak... ze werden gelijk een lijn, nauwelijks te onderscheiden van de grondkleur van het water. Toen kwam de groote deining en de oneindige horizon van de zee, die ons bijblijven zou 26.65 mijl verder tot aan het schoone Madeira... ons schip begon voorgoed zijn zeedans.

Weldra waren we de vuurtoren voorbij en toen het Suriname-rivier lichtschip, dat rusteloos aan zijn ankers te trekken lag... aan boord zagen we twee wachters aan 't werk. Hier verliet ons ook de loods uit Paramaribo.... het kleine motorbootje zwalkte de rivier in. Nu zouden we niets meer zien dan lucht en water.

De wind was zeer sterk en de zee rusteloos, zoodat het schip te veel stampte en de snelheid veel te veel terugliep.... de eerste dag hebben we maar 256 mijl gehaald.... dat is iederen dag iets beter gegaan, totdat we op den voorlaatsten dag voor Madeira de 302 mijl haalde. Het betrekkelijk slechte weer had wel iets invloed op de stemming der passagiers: verschillende verschenen niet, anderen voelden zich niet bepaald lekker, doch die treurigheid verdween met de dag.... iederen keer verschenen er meer op het dek en in de eetzaal ..... iederen dag nieuwe gezichten die je nooit gezien had.... de zieken en halfzieken die miserabel in een hoekje zaten, wandelden al schommelende met de deining over het dek. De passagiers werden weer mededeelzaam er vormden zich groepjes en van verschillende kanten klonk de blijde lach van het vrije rustige en gelukkige leven op de zee. De „Oranje Nassau" was geheel veranderd en tot die verandering hebben vooral bijgedragen Kapitein Klip en zijn staf, die door hunne gezelligheid, opgewektheid en initiatief de algemeene stoot gaven tot het beoefenen van den deksport. Er zijn natuurlijk verschillende soorten van sport: er is deck-tennis, er zijn drie of vier spelen met schijven enz. maar de kroon spant voorzeker de deck-golf. Dit is een imitatie van het beroemde golfspel, dat spel van de gelukkige millionairs.

In plaats van puntjes, worden er op het dek door den deck-steward, met krijt kleine cirkeltjes gemaakt tot negen toe overal verspreid. In plaats van de bekende stokken met dat bobbeltje eraan worden er queues gebruikt, en in plaats van golfballen, zware ronde schijven, die in 't midden een kuiltje hebben om er de queue in te steken en ze op die manier te verschuiven over het dek naar de cirkeltjes toe. Het gaat er natuurlijk om, de schijven zoo gauw mogelijk in de rondetjes te ktijgen: er wordt gespeeld met 4: twee en twee. Alle passagiers hebben er aan meegedaan: de Kapitein voorop, de vrouwelijke passagiers, de geestelijken, tooneelspelers en ingenieurs, ambtenaren enz.; de eerste Machinist de Heer Mensch, in een woord het geheele dek ging op in het spel. Als er een mooi schot was gespeeld, werd dat besproken, net zooals een goal van Vente in het Nederlandsche elftal.

Jongeren en ouderen daagden elkaar uit: frater Superior en een pater Dominikaan vochten op leven en dood, Holland tegen England, de zee tegen het land, de schoone sexe tegen de sterkere. Er waren overwinnaars en er waren overwonnenen: doch de overwinning en de nederlaag werden broederlijk gevierd in de Bar met een Schiedammertje of bij de lunch en het diner met een Heineken's of een goede sigaar. Toen werd de revanche besproken en opnieuw uitdagingen gelanceerd voor een volgenden match. Deze deck golf-sport helpt meer dan medicijnen tegen de zeeziekte. Een van de hoofdambtenaren verscheen nooit in de eetzaal: treurig zat hij steeds in een hoekje gedoken, te kijken naar de eindelooze deining van de zee.... toen kwam Kapitein KLIP en Meester MENSCH bij hem en noodigden hem uit voor een partijtje deck-golf... de uitwerking was wonderbaar: na de eerste partij verscheen hij overal: in de eetzaal, in de Bar, hij was weer het ventje door het deckgolf. Dus lang leve de deck-golf-sport: HET middel tegen zeeziekte. P. Lamers, wegens de onevenwichtigheid van het schommelende dek, fungeerde als toeschouwer: booze tongen zeiden dat hij plaakenvrees had. Frater Superior en de andere Eerw. frater speelden schitterend. De algemeene sport-razernij en het gloeiend sport-enthousiasme kreeg een koude waterstraal op Donderdag 10 Mei Hemelvaartsdag, door den uitslag van Holland—Frankrijk in het Stadion te A'dam.

Het was 12 uur in de Bar: alles zat gezellig bij elkaar, smakelijke schiedammetjes overal, rook van fijne sigaren en prettige stemming want op het lijstje stond 1—0 voor Holland, d'r kwam een steward binnen en die maakte er 2—0 van... 'n tijdje daarna kwam er weer een binnen en die maakte er 3—0 van. De stemming steeg en steeg... helaas! er kwam weer een steward binnen en die schreef 3—1; dan nog een, het werd 3—2... de stemming zakte... toen werd het 3—3 en toen begon vanzelf de critiek op het Nederlandsche elftal: te veel overmoed, geringschatting van de tegenpartij, overschatting van zich zelven enz. Maar goed ook, meende er een, dat is een goede les Halftime naderde: Er kwam weer een steward binnen: 4—3! Holland leading!

De Engelschen juichten weer..... maar toen we om half een naar beneden gingen voor de lunch was het 4—4... De lunch was onrustig; de kansen werden besproken: telkens er een de trappen afdaalde, keek heel de zaal om of het een jobstijding of een victorie was! De Franschen overwegend sterker! zei de bode van de wireless-operator! Er werd in stilte gegeten, men was vroeger klaar dan gewoonlijk... Vlug naar boven, niet naar de Bar voor de koffie, maar nog een trap hooger naar het wireless-station. Daar stond de kapitein al, de eerste stuurman (die echter op wacht stond en erg platonisch deed en die ons uitlachte voor onze angst dat de eer van Holland op het Stadion door het slijk zou gesleurd worden door de Franschen) daar stond de ingenieur, de ambtenaar uit Suriname, de geestelijkheid en beneden aan de trap stonden de Engelschen.. Het kamertje van de marconist stond overvol... Het werd 5—4... voor Frankrijk. Het laatste kwartier meenden allen, dat zal het hem doen... de Marconist schudde van neen... zoo juist Holland door het oog van de naald gekropen door het prachtschot van den Fransche voorwaarts Nicolas die juist overschoot! De gezichten werden langer... Finish zei de marconist: 5—4 voor Frankrijk.

Dien middag was het deck-golf overgetrokken door het rouw-waas van Holland—Frankrijk maar dat heeft niet lang geduurd, weldra was alle wee weer vergeten en weer schoven de golfschijfjes in razende vaart over het dek en botsten kletsend tegen de railing. Er zijn er een heele partij den Oceaan ingegaan, zoodat de passagiers de K. N. S. M. op kosten gejaagd hebben.

Ondertusschen was het weer beter geworden en het schip schoot vooruit. De Meester machinist kreeg een extra-pluimpje! Den dag voor Madeira beliep de vaart 304 mij tot 12 uur 's middags (gerekend van 12 uur 's middags den dag tevoren. Ziehier het lijstje: het is gerekend van middag tot middag; eerste dag Vrijdag van 6 uur 's morgens tot 12 uur: 60 mijl, 5 Mei; dan 256 mijl; dan 267; 276 mijl; op 8 Mei 278: op 9 Mei 291; dan weer terug tot 288 mijl en op 12 Mei 302 en op den laatsten dag, zooals reeds gezegd 304; alles bij elkaar 2620 mijlen van Paramaribo af; zoodat we op Zondag 13 Mei 12 uur nog een goede 40 mijl van Madeira afwaren.

Toen de Meester Machinist aan tafel kwam werd hij dan ook gelukgewenscht door Pastoor Lamers: de Meester zei niets maar lachte stilletjes en keek naar de Menu-kaart. De pastoor had het niet zoo gauw in de gaten wat er aan de hand was, en keek vragend rond.... onze tafel hield zich stil en begreep niets.... Om het volgende te begrijpen moet men eerst weten wat er in de verloopen week zooal gebeurd was.

Verschillende keeren bij een zeker soort soep, had de pastoor nog een bordje gevraagd — en hij niet alleen — zoodat al gauw in de wandeling die soep de naam kreeg van repetitiesoep.... — Welnu, kijk eens hier, zei de Meester, wat zullen we nou hebben, kijk eens op het Menu. De pastoor zette zijn bril goed en las „POTAGE REPETITIE A LA LAMERS'.

Algemeen gelach in de zaal Alsof het afgesproken was stond de Kapitein op en Mijnheer Bruyning en de Heer J. en kwamen den Pastoor feliciteeren met dit nieuw gerecht! Algemeene opschudding. Het wordt aan de Engelschen verteld wat er eigenlijk gaande is: dan komt de steward en brengt plechtig, geheel alleen voor pater Lamers de eerste portie van de „POTAGE REPETITIE A LA LAMERS."

Het was een schitterend stuk soep: alle mogelijke vruchten en groenten tot perziken en selderie toe en worteltjes lagen te zwemmen in het heerlijke soppie. De Pastoor steekt de vuist uit naar de Hofmeester die de Menu's opmaakt en zegt daarbij dat zijn wraak zoet zal zijn: dan wordt p. Lamers weer achterdochtig en beschuldigt den Kapitein, dan de geheele tafel en eindelijk de „jongeren" van een complot gesmeed te hebben; doch de Meester vindt dat dit loon naar werken is: aan pater Lamers als plantagehouder, grootgrondbezitter, landbouwspecialist, cultuurtuinonderzoeker en toekomstige gediplomeerde van Wageningen komt het toe zijn naam te geven aan deze verzameling van alle soepen! De Pastoor blijft maar beschuldigen, doch eindelijk wordt zijn hart week en bestelt hij voor de geheele tafel een heerlijk glas wijn! Het pleit was gewonnen! De wijn werd ingeschonken en toen stond de Heer Bruyning recht en bedankte Pastoor Lamers voor het feit dat hij door zijne gezelligheid, gemoedelijkheid en andere sociale eigenschappen deze reis op de „Oranje Nassau" gemaakt had tot een van de gezelligste en plezierigste overtochten over de Oceaan: daarbij bedankte de spreker ook nog Kapitein Klip die ook zooveel had gedaan om al de passagiers een aangename reis te geven. Er werd geklonken en de POTAGE REPETITIE enz. werd alom geprezen en werd op slag wereldberoemd

bij Hollanders en Engelschen.

In deze stemming vaarden wij opgewekt en wel Madeira tegemoet waar wij in den avond aankwamen.

Zoo is de overtocht geweest van den Oceaan tusschen Paramaribo en Madeira op den K. N. S. M. steamer „Oranje Nassau" van 4 tot 13 Mei 1934.

P. R. D.

Jeugdbeweging.

door DOKOTO.

In onze vorige artikelen konden we wijzen op 't algemeen enthousiame voor de jeugdbeweging dat met frissche kracht weer opbloeit in Amerika, in Europa, over heel de wereld: En hier op Curaçao reeds sinds den eersten brief van Mgr. Verriet aan de Hem toevertrouwde geestelijken en leeken van Zijn Vicariaat.

We durfden de moeilijkheden, die de Jeugdbeweging hier op Curaçao met zich zal brengen, rustig in de oogen zien, want onze Jeugdbeweging is krachtig door de sympathie van zoovele ernstige en voortreffelijke mannen, die hun volle medewerking gaarne willen geven.

Een enkele blik in de geschiedenis der Jeugdbeweging b. v. zooals ze groeide, streed, leed en zeer opbloeide in Frankrijk, was voldoende om een wankelmoedige te begeesteren voor dit heerlijk ideaal: de jeugd samen te brengen: honderden jongelieden, die nu maar zoo'n beetje voor zich zelf zorgen; die nu elk voor zich, na 't verlaten der scholen, den levensstrijd met zijn tallooze gevaren, doorworstelen; samen tot groote Roomsche Katholieke groepen te vereenigen, die gesteund door elkaars gebed, aangemoedigd door elkanders voorbeeld, opgewekt door het bezielende woord van leiders, machtig door eenheid en aantal, aldus ongerept die moeilijke jongelingsjaren zullen doorleven, waarin tot heden zoo menig veelbelovende toekomst voor goed ten gronde ging.

Inderdaad, we hebben de laatste weken ouders gesproken, die de val van jeugdige personen uit hun omgeving, het hart met schrik vervulde, om de gevaren, waaraan ze nu eerst duidelijk zagen, dat hun eigen groote kinderen blootstonden. En zoo zullen er vele ouders zijn in Willemstad, die door de gebeurtenissen der laatste jaren, tot ernstig nadenken zijn gebracht over heden en toekomst van hun groote zoon of dochter. De levensopvattingen zijn inderdaad veel veranderd door de levensomstandigheden. De mode, die het vreesachtige, bescheidene, der jonge vrouw wegnam en er een zekere onbeschaamde vrijheid voor weergaf, de moderne opvattingen in een lichtzinnige omgang van meisjes en jongens, 't veelvuldige bioscoopbezoek van films, die de fijnere gevoelens voor deugd en degelijkheid afstompten en jonge mannen en jonge vrouwen zoogenaamd breed van opvatting maakten, de boeken in allerlei taal, waarin de jeugd de geheimen van het leven op een onware en onwaardige wijze wordt verteld, en niet 't minst het gebrek aan goede, vroolijke afleiding — de verveling van zooveel ledige uren, saaie Zondagen, slaapgevende avonden en vrije tijd die men niet weet, hoe door komen — 't zijn alle omstandigheden waarin onze tegenwoordige jeugd zich geplaatst ziet, en die ze, aan zich zelf overgelaten, op uitzonderingen na, niet zonder zich lichter of zwaarder, te verwonden, doorworstelt. Vele zijn de gevaren die de tegenwoordige jeugd omringen in stad en in buitendistricten, zoowel 't jonge meisje als de jonge man. Het leven, het moderne leven, met zijn gemakkelijke middelen om zich snel en goedkoop te verplaatsen, met zijn drang naar uitgaan, met zijn vreemde vriendschappen, met zijn onbegrijpelijke uithuizigheid, met zijn verfijnde genotzucht, dat moderne leven is voor vele ouders, die een rustiger, bezadigder, gezonder, degelijker jeugd doorleefden — werkelijk een gesloten boek. En omdat ze het wezen er van niet kennen, hun tijd niet begrijpen, alleen zien dat de jongelingschap van tegenwoordig zoo veel verschilt met die uit hun tijd, hoort men ze dikwijls zuchtend zich overgeven: „o die jeugd van tegenwoordig!" In éene zaak zijn wel het allen eens: „Er moet iets voor de jeugd gedaan worden". Dat eischt het belang van het huisgezin, de toekomst van de Maatschappij en de glorie der Kerk. Dus is er jeugdbeweging, jeugdorganisatie noodig voor jonge mannen en voor jonge vrouwen, op Curaçao en op de andere eilanden, in steden en buitendistricten. Niet veel praten en zuchten, maar een spoedig daadkrachtig ingrijpen (als we 't goed begrepen hebben, verzuimt, denk eens na, zestig procent van de R. K. voetbalbond lichtzinnig zijn voornaamste katholieke plicht!), niet enkel een de jeugd wel willen helpen in het reddingswerk, niet enkel een op 't goede pad terugbrengen, maar een voor afdwalingen behoeden; en niet enkel de toekomst van jonge mannen, maar ook het heil der jonge vrouwen in levenskrachtige vereenigingen verzekeren. Is dit besluit er, en 't leeft in zeer vele, sympathieke sterke persoonlijkheden en vele jonge mannen en — vrouwen wachten reeds dagen om enthousiast met leiders en leidsters der jeugdbeweging, samen te werken, — dan is 't, dunkt me, niet te veel gezegd, dat we op den vooravond staan van grootsche gebeurtenissen ten voordeele onzer jeugd.

Bij de enkele avonden geleden, gehouden groote-jeugdvergadering waarin, zooveel honderd jeugdige personen van hun dankbaarheid en vreugde door herhaaldelijk geestdriftig applaus getuigden, hadden we een paar punten wat steviger willen onderstreepen:

1. Zooals met kracht de jeugdbeweging voor jonge mannen, wordt aangepakt, zal ook worden uitgezien naar middelen tot jeugdactie ten bate der jonge vrouwen, voor het jonge meisje, dat de schooljaren achter zich heeft, maar wier opvoeding daarmede nog niet is voltooid om later te kunnen zijn een degelijk en voorbeeldig Roomsche vrouw, echtgenoote of moeder.

2. Men heeft gewezen, en terecht, op 't groote belang van Congregatie en Club. We willen nog eens de nadruk leggen op 't even groote belang van goede ontspanning, niet in de oude geest na een beperkt clubwezen met gezelschapspelletjes, maar door ontspanning in allerlei sport, muziek, tooneel, en goede film, alles wat voor de tegenwoordige jeugd aantrekkelijk is, wat de geldzuchtige wereld haar biedt in het slechte, en waarvoor men de jeugd waarschuwt — al diezelfde vermaken haar aanbieden maar dan, sport zonder excessen, muziek zonder banaliteit en onfatsoenlijke liederen, lectuur vol spanning zonder dubbelzinnigheid of leugen, tooneel vol vermaak en opvoedende kracht. Niet enkel een waarschuwen voor- en een afhouden van gevaarlijke of zondige gelegenheden, maar een de jeugd er iets positiefs voor in de plaats aanbieden. Aldus zou 't Theater Brion, midden in Willemstad gelegen, ons wel een ideaal lijken voor de Katholieke Jeugdbeweging van jongens en meisjes, gelegenheid tot korfbal- en andere sporten, bijeenkomst van muziekclub, voor tooneeluitvoeringen door tooneelclubs onder de jongens te vormen, voor filmavonden, tot bijeenbrenging van een veelboekige bibliotheek en voor 't bijeenkomen op algemeene jeugdavonden.

3 De grootsche Jeugdbijeenkomst van 24 Mei l.l. heeft een moderne daad gesteld. Traden vroeger in vergaderingen verschillende sprekers op — op den duur trekt men de menschen niet naar een redevoering zonder meer — op 24 Mei vereenigde de centrale Jeugdraad, 't hoofdbestuur der West Indische Jeugdbeweging, zeer prachtisch het nuttige met het aangename, geestdriftige toespraken met een interessante filmvoorstelling. De jongeren, die er samenkwamen, waren er dankbaar voor. Moge naar dit beginsel, steeds het nuttige en aangename vereenigd blijven in onze jeugdbeweging.

4. Bescheiden en enkel uit simpathie voor de Jeugdbeweging, stel ik de vraag: Hebben clubs, waarvan iedereen lid kan worden, wel levensvatbaarheid? Opvoeding, begrippen, ontwikkeling, huiselijk milieu, belezenheid, schooljaren, enz. in alles, verschillen de standen van elkander, in Europa brengt men dan ook zooveel mogelijk verschillende standen in verschillende groepen onder. Maar hoe 't ook zij en wat 't hoofdbestuur der Jeugdbeweging ook besluite: we wenschen en vertrouwen op een spoedig, krachtig beginnen en een succesvolle toekomst!

Het strijdend Atheisme over de Wereld.

De felle activiteit, door den „Bond der Strijdende Godloozen" ontplooid, en die gericht is tegen de grondslagen onzer beschaving, en voornamelijk tegen het Christendom, wordt zeer vergemakkelijkt door de ineenstorting van het kapitalisme en het verval der niet-Katholieke Christenkerken. Enkele bijzonderheden over den groei van deze beweging vooral in *Engeland*, gedurende de laatste jaren, worden uit authentieke stukken en eigen ondervinding aangeboden door G. M. Godden in *The Month.*

De communistische actie is met opzet *misleidend* en werkt met velerlei „strategische zetten", die door Lenin zoo werden aanbevolen. Zoo beweren zij, dat zij de vrijheid van godsdienstige belijdenis onaangetast laten en verkondigen „volledige gewetensvrijheid in godsdienstige zaken" voor te staan. Maar de officieele orders uit Moskou gelasten iedere nationale sektie: „de godsdienst systematisch te bestrijden, en antigodsdienstige propaganda met alle mogelijke middelen te voeren."

Deze formeele aanval op den godsdienst is, zooals de H. Vader zegt in de Encycliek *Caritate Christi: iets nieuws in de geschiedenis.*" Immers — zoo gaat de Paus voort — „Wij zien de duivelsche oorlogsbanieren te midden van alle volkeren en in alle deelen der aarde openlijk ontrold tegen God en godsdienst. Heden ten dage is het atheisme in groote menschenmassa's doorgedrongen, het werkt zelfs in lagere scholen, verschijnt in theaters, in films en radio, het organiseert eigen tentoonstellingen.

Zeker, ook in vroegere tijden is er wel groote afval tot het atheisme voorgekomen, b.v. tijdens de Fransche Revolutie. Doch nooit is het geloof der massa zoo algemeen en systematisch aangevallen als thans gebeurt. Dit is iets nieuws.

Organisatie en verbreiding.

De Centrale Raad v. d. Sovjet „Bond der Strijdende Goddeloozen" heeft een Internationaal Departement in Moscou. Reeds 37 dergelijke organisaties in de Sovjet-Republiek staan in rechtstreeksche verbinding met gelijkgezinde groepen buiten Rusland — en dit beteekent ruime toevloeiing van geldelijken steun naar die buitenlandsche organisaties. In 1930 werd de „Internationale Proletarische Vrijdenkersbond" veranderd in den „Communistischen Internationalen Atheïstenbond."

In Frankrijk werkt de „Unie der Fransche Goddeloozen" met kracht, om de Russische methoden aan de Fransche toestanden aan te passen en te benutten, waarbij lezingen, tooneelvoorstellingen, conferenties, geschriften en anti-godsdienstige opvoeding in dienst worden gesteld der propaganda. Een speciaal anti-godsdienstig handboek voor Fransche kinderen, kindertooneelstukken, lezingen, enz. zijn reeds wijd en zijd verspreid.

De *Zwitsersche* goddeloozen werken niet alleen in eigen land, maar steunen ook de actie in Duitschland; zoo zonden zij hun eigen orgaan naar hun Duitsche broeders, toen de Berlijnsche politie het daar verschijnend blad had opgeheven.

In *Holland* is reeds een openbare bijeenkomst van Proletariërs Atheïsten gehouden te Amsterdam.

Amerika heeft een „Vereeniging tot bevordering van Atheïsme", doch bovendien om de massa te trekken ook een „Proletarische Strijdende Goddeloozen bond." Niet lang geleden hielden *Pioniers*, of communistische kinderen van New-York in een der grootste schouwburgen een *Anti-Kerstavond*, die door 3500 werklieden met vrouwen en kinderen werd bijgewoond.

Ook in niet-Christelijke landen werken deze zendelingen van het ongeloof. In *Mongolië* zijn 70 Goddeloozen-Groepen gevormd. In *Japan* werven zij vele aanhangers onder de boeren en arbeiders. Overal wordt van de ellende der massa gebruik gemaakt om op te staan tegen God zelf zoodat over heel de wereld is gevormd een Parodie van de christelijke Broederschap, die de nationale grenzen overspant maar zijn bindkracht zoekt niet in de goddelijke liefde, maar in, gemeenschappelijken haat tegen God. Velen zijn door ellende verbitterd tot de communistische Godshaters gedreven, zoo bestaat in Engeland 60 pCt. van het aantal leden der Communistische partij uit *werkloozen.*

200 *Afrikaansche* propagandisten worden, volgens getuigenis van den bekenden Mgr. d. Herbigny S.J., in Moskou onderricht en getraind om in het zwarte werelddeel als bestrijders van Zending en Missie te werken en onder hun rasgenooten het ongeloof te verspreiden. Uit een geheim bulletin van de communistische partij in *Portugal* haalde Mgr. d'Herbigny in een lezing te Rome ook aan: het verbod verbinding te onderhouden „met godsdienstige personen en zaken". Eveneens schetste dezelfde spreker het anti-godsdienstig werk van het Atheïstische Communisme in *Peru*, dat reeds leidde tot de verschrikkelijke moordpartijen in Trujillo, een jaar geleden, en ook de godsdienstvervolging in *Mexico.* In dezelfde lezing werden bijzonderheden meegedeeld omtrent de actie in *Canada*, waar het atheïstisch communisme aan 't hoofd staat van ongeveer 46 Arbeidersvereenigingen, en omtrent de zending uit New-York van speciale *onderwijzers*, om de kinderen anti-godsdienstig onderricht te geven en anti-godsdienstige spelen en sport te leiden naar Moskousch model.

Ook Engeland wordt bestookt.

Heel de wereld raakt aldus meer en meer verstrikt in de reusachtige webbe, die door de Russische Spin der Goddeloosheid wordt geweven. En ook de Engelsche beweging volgt sedert enkele jaren de richtlijnen, die van uit het middelpuut, Moskou, worden aangegeven en ook op het vasteland gevolgd. Het orgaan van de Britsche Sectie, de *Derde Communistische Internationale*, dat in elke Engelsche stad en dorp vrij verkocht wordt, publiceerde een brief van de Leningradsche Tak van de Sovjet „Bond der Strijdende Godloozen", waarin „broederlijke correspondentie" met Engelsche arbeiders werd gevraagd, waarop een „regen van brieven" volgde. Na verdere voorbereiding werd bekend gemaakt, dat vóór Januari 1934 er een organisatie zou zijn tot het voeren van „Strijdende Godloozen-actie" te voeren in Engeland, die door alle plaatselijke afdeelingen der communistische partij gesteund diende te worden. De Bond van Godloozen kwam werkelijk in in Londen tot stand, de stad werd in propaganda-wijken ingedeeld, informatie- en onderzoekbureaux werden opgericht, en in vele andere steden werden afdeelingen gevestigd.

De rol van dit nieuwe atheïsme in Engeland werd met groote nauwkeurigheid aangegeven in 'n brochure getiteld „Godsdienst in de U.S.S.R." Hierin leest men Proletarische Vrijdenkerij, gelijk zij beoefend wordt door den Bond der Godloozen, is in haar wezen een onderdeel van den klassestrijd der arbeiders, en draagt een fundamenteel politiek en revolutionnair karakter, van den aanvang af." Het Christendom wordt in dit geschrift voorgesteld als onderdrukker der arbeiders, — wat duidelijk in strijd is met de historische waarheid, — terwijl de godsdienstvervolging der Sovjet wordt verdedigd. De oproep van den Paus tot verdediging van den godsdienst wordt er voorgesteld als uitnoodiging tot een kruistocht met geweld en wapenen tegen de arbeiders, en het slotwoord is:

„Denkt er aan, dat de strijd tegen den godsdienst een strijd is voor socialisatie."

De Jeugd is de begeerde prooi.

Het bederven der weerlooze *jeugd* is naar Sovjet-model een van de voornaamste acties der Godloozen. *Duitsche* kinderen werden door speciale tooneelvoorstellingen, waarin de priesterlijke bedieningen werden bespot, er toe gebracht het kruisbeeld te vervloeken en te vertrappen. Zelfs in *Engeland* gaven de „Jonge Pioneers" van Clapham en Tooting een voorstelling, waarbij het Onze Vader en het Wonder der Broodvermenigvuldiging belachelijk werden voorgesteld: ook de evangelietekst werd hierbij voorgelezen en bespot. Toch is de op deze afschuwelijke vertooning in Engeland geen publiek verzet gevolgd. Naar aanleiding van het Eeuwfeest van den dood van Karl Marx wil men in Londen een „Marx Opvoedings Centrum" stichten, waar de arbeiders zullen leeren, hoe ze een Sovjet-Brittannië kunnen stichten.

De schuld der geloovenden.

Als wij zoo zien, hoe gemakkelijk deze goddelooze beweging en haat tegen den godsdienst wordt verspreid, moeten wij dan niet erkennen, dat een groot gedeelte van de schuld ligt bij die christenen, die vaak door hun onchristelijk sociaal gedrag een zoo valsch beeld geven van den godsdienst, dien zij in naam belijden, maar in werkelijkheid benadeelen en — onbewust — bestrijden! *Paus Pius XI* zegt, wanneer hij het Bolsjewisme bespreekt:

„Nog strenger moet veroordeeld worden de dwaasheid van hen, die nalaten die toestanden te verwijderen of te veranderen, die den geest van het volk verbitteren en zoo den weg bereiden voor de vernietiging van de maatschappelijke orde." (*Quadr. Anno*)

Wanneer de anti-godsdienstige campagne de mistoestanden en zonden van het goddelooze industrialisme toeschrijft aan godsdienst en Kerk, dan kunnen wij niet beter doen dan door woord en daad de sociale boodschap der Kerk te verkondigen en toe te passen. De kracht van het Communisme en van haar Goddeloozen Bond, ligt in de kwalen en gebreken van het kapitalisme. Hiermee echter wordt maar al te graag door ongeloovigen de Kerk vereenzelvigd. Laat ons dit logenstraffen?

„Het Heilig Kruis onzes Heeren," zegt onze Heilige Vader, „het zinnebeeld van nederigheid en armoede, wordt door hen geplaats naast de zinnebeelden van de tegenwoordige zucht naar overheersching, (geldbuidel en brandkast), alsof de godsdienst zich verbonden had met die duistere machten, die zulke groote rampen over de menschen brengen." Laat daarom ons leven tenminste een weerlegging zijn van die beschuldiging. Ons geloof bevordert het geluk en den welstand van de arbeiders. Dat moeten we toonen.

De Koerier.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao maakt bekend:

I. indien een *orkaan* kan worden verwacht, zal dit worden bekend gemaakt:

a. door de Plaatselijke Hoofden van Politie door plaatsing bij de politiewachten van borden, waarop de orkaanwaarschuwing en de ingekomen weersberichten zullen worden aangekondigd;

b. door de plaatselijke pers.

II. Indien op *spoedige komst* van een *orkaan* kan worden gerekend zal dit worden bekend gemaakt:

a. door de Plaatselijke Hoofden van Politie door middel van de bij de politieposten geplaatste borden of hijschen van het orkaansein op de politieposten;

b. door den Havenmeester, die het orkaansein doet hijschen op Fort Nassau, het Loodskantoor en de Koningin Emmabrug;

c. door de plaatselijke pers.

Het orkaansein bestaat uit twee roode vlaggen elk met een zwart vierkant in het midden.

Alle kennisgevingen en verzoeken om hulp van welken aard ook moeten zoo mogelijk gedaan worden rechtstreeks aan de Politiehoofdwacht (telefoon No. 500).

Willemstad, 15 Juni 1934.

De Procureur-Generaal,

Hoofd der Politie vd.,

F. A. JAS.

Von Papen in duel met Kardinaal Bertram.

„Ik voel me nog jeudig genoeg voor een concentratie-kamp."

Het is algemeen bekend dat de huidige verhoudingen tusschen Kerk en Staat heel wat te wenschen overlaten. Zelfs een man als Von Papen heeft het moeten erkennen. Is Von Papen echter wel de persoon die de verdediging der Duitsche bisschoppen ter hand moet nemen?

Heeft hij de Bisschoppen niet zeer veel moeilijkheden bezorgd door een reeks domheden te begaan waarvan de grootste ongetwijfeld is geweest de oprichting van een arbeidsdienst der Duitsche Katholieken" die het vroegere „Centrum" moest vervangen? Deze poging was gedoemd om een nederlaag te lijden, doch daardoor heeft Von Papen ook bij de bisschoppen het gras voor de voeten weggemaaid.

Bovendien heeft Von Papen onlangs wederom een zet gedaan van wier gevolgen hij thans nog niet geheel hersteld is. De ex-kanselier meent van zichzelf, dat hij zeer handig is, om niet te zeggen onontbeerlijk en hij voelt zich niet meer beleedigd dan wanneer men hem zegt, dat hij „de plank ver mis heeft geslagen".

Toen Von Papen onlangs voor zeer bijzondere aangelegenheden bij Kardinaal Bertram op audiëntie was meende hij bij het einde van het onderhoud goed te doen, den Kardinaal er eens even op te wijzen „dat Zijne Eminentie toch zoo over de ooren in het werk zat." „Gezien Uw hoogen leeftijd Eminentie," aldus de „handige" von Papen, moest U toch een coadjutor benoemen". (Von Papen had toevallig een candidaat).

De Kardinaal lachte fijntjes en antwoordde hem: "Ik word binnenkort 80 jaar, mijnheer, maar ik voel me nog jeudig genoeg om in een concentratiekamp te worden gezet." Toen drukte hij op een knopje en een lakie trad binnen. „Mijnheer wenscht te worden uitgelaten", zeide de Kardinaal.

Von Papen geheel van zijn stuk gebracht, stond op, stamelde enkele woorden, ging naar de deur, bleef nog even staan en bemerkte dat de Kardinaal reeds voor hem het vertrek had verlaten.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

Aruba dichter onder de loupe van den Kolonialen Raad.

Bij de door verscheidene leden gehouden beschouwingen in de Zitting van den 5den Mei d. j. van dit College werden de belangen van het eiland Aruba op bijzondere wijze besproken, met breedvoerige commentaren over de plaatselijke aangelegenheden.

Het wil ons voorkomen, gelezen de rede van het lid Winkel in bovenvermelde Zitting en het artikel „Onrechtvaardigheid" in het plaatselijk blad „El Despertador" met elkander in onderling verband staande, dat het lid Winkel en de Directeur van „El Despertador" respectievelijk in de K. R. en in dit geacht blad zich ten doel gesteld hebben, blijkbaar na ruggespraak, voor de belangen van het eiland Aruba op te komen in een en dezelfde richting, n.l. het openbaren van grieven der Arubanen.

Wij willen accepteeren, dat van beide zijden de bedoeling goed is, echter deze wijze van inkleeding van zeker gemotiveerd verwijt, dat Aruba mag uiten is o.i. fataal.

Om te beginnen de verzwarende qualificaties verdrukking en onrechtvaardigheid onderscheidenlijk gebruikt sluiten in met kwaad opzet handelen, hetgeen de meest sceptische Arubaan toch niet kan beweren, dat bij het Bestuur bestaat terwijl wat de eerste betreft, staan de Arubanen genoeg bekend ten opzichte van hun zelfstandigheid en fijne gevoelens om de veronderstelling niet aannemelijk te maken, dat zij een vernederende behandeling aan verdrukking verwant zich zouden laten welgevallen.

Aangezien van beide kanten men niet persoonlijk op de hoogte is van de algemeene mentaliteit op Aruba, maar zich eenvoudig eenzijdig heeft doen inlichten, zonder in contact te zijn geweest met de bevoegde bronnen, vermoeden wij als reden waarom beide aanvoeringen aan doorzicht te wenschen overlaten.

Het lid Winkel werpt op het idee om door de vooraanstaande Arubanen iemand te laten aanstellen tot Vertegenwoordiger van het Arubaansche Volk in den K. R., zonder daarbij duchtig rekening mede te houden, dat Aruba een kiesstelsel heeft, dat een kiesbevoegdheid reguleert bestaande op het oogenblik uit 90% niet vooraanstaanden.

Wij hebben hier niet op het oog alleen hen, die op de Kiezerslijsten staan, maar nog duizenden die daarop dienen te staan op den grondslag Fl. 500 eigendom.

Wanneer het lid Winkel het overwegend belang van Aruba wil behartigen, dan verzoeken wij hem beleefd aan deze 90% niet vooraanstaande Arubanen te denken en ons te helpen door een lans te breken in den K. R. voor onze werklooze arbeiders om dezen in de plaatsen van vreemde arbeiders bij de Lago Oil Company te brengen, waardoor alle soort grieven zoowel van economischen als sociaalen aard gevolgelijk zullen verdwijnen.

De kapitaalvlucht zal dan ophouden en het geld zal stroomen instede van naar vreemde deuren naar die der Arubanen.

Wij beschouwen al de leden van de K. R. ook als aangewezenen om de belangen van Aruba op plichtgetrouwe wijze te behartigen, doch indien men wil doen reflecteeren, dat bepaalde Arubanen te pretendeeren in de K. R., op de geringe belangstelling dezer leden, dan staat daar tegenover het triestig feit, dat de vooraanstaanden waarop het lid Winkel denkt, ten aanzien van versplinteringen onder hen, elkaar niet steunen, maar wel het tegenovergestelde.

Deze fatale omstandigheid geldt ook als oorzaak, dat aan het principe „HET KIND DES LANDS" niet de hand gehouden kan worden en Arubanen, zoolang deze euvel kankert en geen stabiliteit en saamhoorigheid bestaat, geen leidende betrekkingen bij het plaatselijk Bestuur mogen bekleeden, als wel het geval is op het Zustereiland Curaçao, waar zij zoowel op de hierarchische als maatschappelijke ladder opmerkelijk onderscheiden worden.

Mocht het zelfs, tegen ons kiesstelsel in aan het lid Winkel toegestaan worden om ook van Aruba een of meer der door hem bedoelde vooraanstaanden als leden in den K. R. te plaatsen, dan zou hij zien, dat dit alleen beteekenen zal een knuppel in het hoenderhok dier vooraanstaanden en dat de aangestelden nog minder tot voldoening zullen strekken, dan het lid Winkel zelf en de andere leden. (Verdere uitwijding over dit teer punt staken wij opzettelijk en angstvallig indachtig het spreekwoord vuil goed thuis wasschen.)

Wij wenschen met den meesten nadruk te verzekeren, dat de bevolking van Aruba de bewering niet onderschrijft, dat er een voorgenomen opzet bestaat bij den K. R. en Curaçao zelf om de achterstelling van Aruba te bewerken, waar wij niet uit het oog verliezen feitelijkheden, die wel het tegendeel uitwijzen.

Is het bezoek van het personeel van den K. R. een paar jaren geleden op Aruba niet een tastelijk bewijs van belangstelling alsmede de aanneming onzer Begrooting in zijn geheel zonder schoorvoetendheid unaniem door den Raad? Het is toch ook een teeken van belangstelling het pleidooi van het lid Winkel, eveneens van Curaçao in het algemeen de uitgifte van het blad „Brisa di Aruba" door den R. K. Volksbond uitsluitend gewijd aan de belangen van Aruba, waarin door Curaçaoenaren op volhardende wijze voor het essentieel belang van Aruba gepleit wordt.

Bovendien zonder lijdelijkheid van Aruba's kant kan Curaçao haar nooit in den weg staan, aangezien zij bij Regeeringsreglement voorzien is van voldoende prerogatieven met Appelrecht tot bij de Koningin langs den Raad van Politie, echter hier zetelt een der verwijten die Aruba doen kan en wel, dat Curaçao zich niet laat bedienen van bericht en raad door den Raad van Politie, als luidt het Regeeringsreglement.

Het handelen overeenkomstig dit artikel van het Regeeringsreglement zou het ontstaan der aanwezige klachten hebben vermeden, zoo men van dezen kant ingelicht had kunnen worden naar den werkelijken stand van zaken, met hun practischen kant, welke overweging Curaçao thans mist bij hare beschikking met betrekking tot Aruba met het gevolg, dat de handelingen van Curaçao, alhoewel aan den grondslag de beste bedoeling liggende, toch verkeerde resultaten opleveren, omdat er alleen gehandeld wordt naar technische inzichten, zonder den wensch te hebben gehoord der Bevolking als b. v. het volgend geval.

De Bestuursafgevaardigde Dr. Winkel kan geen eerlijker en zedelijker inlichtingen verschaffen dan de Raad van Politie omtrent het al of niet noodzakelijk zijn op zelfstandige wijze aan te vullen de plaats van den eenigen Stadsgeneesheer van Aruba, met een groote praktijk, die voor een jaar lang verlofganger zal blijven, maar de Raad van Politie werd in deze niet om advies gevraagd.

Het is zeker niet de verwachting van de Hooge Regeering, die de Raad van Politie in het leven had geroepen, met een uitgeschreven mandaat, niet dan onder eed te aanvaarden, dat hij afzijdig zal blijven, terwijl ten opzichte der Landraden zal het voor hen zeker een compromis zijn om verantwoording af te leggen wanneer het er op aan komt.

Wat de onverantwoordelijke passages in het artikel Onrechtvaardigheid betreft, alsdat Aruba niet voldoende liefde heeft voor het Moederland en het Driehonderdjaar-feest niet vieren zal, tevens de verwijzing van Macambas moeten dezen alleen blijven voor rekening van den schrijver, aangezien het generaliseeren wat de schrijver hier doet, absoluut verkeerd is.

Aruba is wel ontevreden in zekere

opzichten en ook op bepaalden Macamba in den Gouvernementsdienst ten deze, echter Aruba weet wel de zaken van elkander te scheiden en beseft volkomen het groot voordeel en eer tot het Koninkrijk der Nederlanden te behooren en onder het Nederlandsch gezag te staan.

Aruba zal dit historisch feit op waardige wijze herdenken, met groote belangstelling en vol enthousiasme feest vieren, terwijl de Arubanen van Macambas in het algemeen niet anders mogen spreken dan met hooge achting en vertrouwen, immers sedert hun maatschappelijk bestaan zijn hun voornaamste levensbelangen aan dezen toevertrouwd, als hunne zielverzorgers, Rechters en Onderwijzers.

Het einde van het artikel Onrechtvaardigheid is ontegenzeggelijk belachelijk, hier beleedigt de schrijver ons allemaal, incluis zichzelve, die Nederlanders zijn, door te achten, dat de Nederlandsche Natie leering moet trekken aan de Amerikanen.

Wij hebben de Geschiedenis nog niet vergeten en vragen ons af: Sinds wanneer dateert deze decadentie van de Nederlandsche Natie? Sinds wanneer zijn wij overgegaan tot de verkeerde wereld waarin DE VISCH DEN VISSCHER VANGT?

Met beleefde dankzegging voor de plaatsruimte,

Hoogachtend,

De Vertegenwoordiger van het Volk van Aruba,

H. EMAN.

BERICHTEN.

FEUILLETON „KINDEREN."

Nu alles samen werkt om de opvoeding der rijpere jeugd te verbeteren en hiervoor geen krachten, tijd noch geld gespaard wordt — vergete men in deze grootsche actie niet, dat het voornaamste deel der opvoeding in de eerste kinderjaren voltrokken en reeds in de prille jeugd, voltooid wordt. Fouten, die de moeder begaat in de opvoeding van haar kindje — geen scholen, geen bekwaamste leiders of leidsters der jeugd, maken deze fouten later weer volkomen ongedaan.

Daarom is vorming van jong meisje tot goede moeder, van zoo geweldige beteekenis voor heel de Toekomst. Men leert 't meisje de oplossing van ingewikkelde sommen, op de landkaart laat men 't reizen op de meeste verwijderde rivieren: maar men vergeet een vraagstuk dat de meesten zal worden voorgelegd: hoe voed ik later mijn kinderen goed op, men geeft geen richting voor de groote reis van het moederleven.

Om eenigszins te gemoet te komen in dit voor de meeste meisjes en jonge vrouwen allernoodzakelijkst onderricht, geeft Dokoto als feuilleton de vertaling van de zeer geprezen opvoedkundige roman van Th. Faszbinder, in de hoop dat degenen die deze vervolgnummers met studie lezen en in zich opnemen, fouten in de opvoeding zullen vermijden, die door onwetendheid, gemakzucht of overdreven toegevendheid maar al te veel en al te gemakkelijk gemaakt worden.

AMSTERDAM OLL 55 54 11 1253

— NLT —

Redactie Amigoe di Curaç. Brionplein Willemstad CURACAO

— Verzoeke opname stop kroprogram op radiomissiedag zondag 24 Juli zal voor westindie heruitgezonden worden van zeventien uur vijftien tot negentien uur dertig azt via rijkszenders op golflengte zestien punt drie meter en achtentwintig punt acht meter terwijl alle zenders in amerika dit zullen relayeeren —

Katholiekeradioomroep

Goede reis.

De vorige week is via Panama naar Holland vertrokken de technische Ingenieur van de N. I. Gasmaatschappij de Heer J. A. v. Tax.

Deze week is vertokken de Heer J. Beyderwellen en familie verbonden aan het D. O. W.

Wij wenschen beide Heeren een aangename reis, prettige vacantie en behouden terugkomst.

Welkom.

Met de *Baralt* wordt verwacht van St. Martin de Z. E. P. Spekle, voor eenige dagen vacantie.

Van Holland is gearriveerd de Heer A. G. Statius Muller.

Met de Venezuela worden verwacht de Eerw. Fraters:

Hadrianus, Licinius, Stanislaus en Anselm. Deze laatste voor de eerste maal.

Sympathieke geste.

In de *Club Asiento* zal de bekende muziekvereeniging, O. K. K. een muzikaal soiree geven ten bate van de ongelukkige bewoners van het Leprozengesticht. Wij feliciteeren de leden van O. K. K. met hun gevoelens van medelijden voor deze arme stakkers en hopen dat hun succes zoowel financieel als artistiek volkomen moge zijn.

Bijeenkomst Algemeen Nederlandsch Verbond.

Woensdag avond half negen had de aangekondigde herdenkingsavond plaats van den dood en begrafenis van wijlen H. M. Koningin Emma.

De zaal was zeer goed bezet. We merkten o. a. op Z. E. Gouverneur van Slobbe met Mevrouw van Slobbe, de Heer Muhlenfeld en vele andere hoofdambtenaren met hunne dames.

Nadat Dominee Milet, de spreker van den avond, met een enkel woord had ingeleid begon de heer Jan Rustige Jr. even over half negen zijn belangrijke herdenkingsrede, die met een warm applaus aan het einde bekroond werd.

Even over half tien werden hierop de drie rolprenten vertoond, die ons enkele scènes uit het leven van ons koninklijk huis lieten zien.

Het ooievaars intermezzo was allerleukst.

De gezichten van de begrafenis der beminde Koningin Moeder maakten zichtbaar indruk.

Tien over tien waren de films afgeloopen en bedankte Dominée Milet den Spreker en de aanwezigen waarna staande door allen de eerste strophe van het Wilhelmus werd gezongen als slot van dezen goedgeslaagden avond.

Onze hulde aan het Bestuur van het A. N. V. voor deze daad van piëteit aan de nagedachtenis van Haar die ons allen zoo lief was, wijlen de Koningin Moeder.

Vliegdienst. Curacao—Aruba.

De *Caraïbische Vliegdienst compagnie* heeft met het *Bestuur* een overeenkomst aangegaan een geregelde luchtvaartverbinding te onderhouden tusschen *Curaçao* en *Aruba*.

Iedere *Maandag* en *Donderdag* zal op en neer gevlogen worden.

De prijs enkele reis is 25½ fl heen en terug 50 fl.

Behalve deze vaste route zal er ook op andere dagen gelegenheid zijn excursies te maken van 't eene naar 't andere eiland.

Bij minstens 5 of 6 passagiers zal de aeroplaan de reis ook op Zaterdag en misschien nog op de overblijvende dagen der week maken.

De reizigers betalen dan 30 gulden heen en terug en hebben recht om 30 pond bagage mee te voeren.

Het pond berekend op 480 gram.

Van Curaçao naar Aruba zal de reis precies een half uur duren. Omgekeerd wordt een uur berekend wegens de tegenwind.

Ofschoon het vliegtuig een amphibie is, zal het toch bij voorkeur op *Hato* landen daar het zout water zeer nadeelige invloed heeft op de machine.

Wij hopen dat er spoedig ook een overeenkomst zal kunnen gesloten worden om de post te vervoeren.

Wij wenschen de Caraibische Vliegdienst-compagnie van harte succes en hooren met genoegen dat het aan reizigers niet ontbreekt.

Curaçaosch Mulo-diploma.

We vernemen met genoegen dat aan het Curaçaosche Mulodiploma gelijke waarde is toegekend als aan het Nederlandsche diploma.

Twee mooie Curaçao-nummers.

Naar gelang het Curaçao-Jubilé (1634—1934) meer naderbij komt, trekt Curaçao meer de algemeene belangstelling in het Moederland. Van alle zijden tracht men de geschiedenis, de groote beteekenis en alles wat wetenswaardig is van ons eiland op een nieuwe wijze te belichten. Zelfs voor ons, toch beter bekend met de locale toestanden, valt daaruit nog zeer veel te leeren.

De leden van „OOST EN WEST" zullen wel reeds allen hebben kennis genomen van het mooie extra-nummer, geheel gewijd aan Curaçao, waarin 18 artikelen, door personen van naam en gezag geschreven, verschillende vraagstukken op ons gebiedsdeel betrekking hebbend, bespreken. Alle stukken zijn zeer belangrijk en de lezing overwaard. Naar gelang van eigen persoonlijke aanleg en sympathie trekt het eene artikel natuurlijk meer de aandacht dan het andere.

De meeste artikelen zijn door zeer mooie nieuwe foto's opgeluisterd. Gouverneur van Slobbe schrijft het inleidingsartikel. Ook voor niet-leden van „Oost en West" is dit extra-nummer bij het Bestuur tegen den prijs van 0.40 gl. verkrijgbaar.

Een ander feestnummer over Curaçao is uitgegeven door een Hollandsch wetenschappelijk maandschrift „Natuur en Mensch", dat hier vrijwel onbekend is, doch door dit Curaçao-nummer zich opeens een eereplaats veroverd heeft.

Een sprekend portret van Gouverneur van Slobbe met een pittig artikel ter inleiding, trekt reeds terstond de opmerkzaamheid. Daarna volgen nog een 15 artikelen van verschillende auteurs. Al deze artikelen staan op zeer hoog wetenschappelijk peil. Een reeks geheel nieuwe en scherpe foto's verlucht het geheel.

Dit Curaçao-nummer op gesatineerd papier gedrukt, is verkrijgbaar in den boekhandel „Sint Augustinus" van het St. Thomas-College tegen de prijs van 1.50 gld. Een ieder zal gaarne deze beide feestnummers van ons Jubilé in zijn bibliotheek willen bezitten, om ze bij voorkomende gelegenheden nog eens na te slaan en over te lezen, want er zijn een massa gegevens in verwerkt, die men niet zoo makkelijk onthouden kan. — Sommige dezer artikelen verdienen zeker een afzonderlijke bespreking, doch dat stellen we liever tot later uit.

P. A. E.

Officieele berichten.

A. BESCHIKKINGEN.

De Gouverneur heeft bepaald dat voortaan „Damplein" op Pietermaai „Johannes van Walbeeckplein"; de „Emancipatiestraat" op Pietermaai „Abraham de Veerstraat en het plein op Pietermaai tusschen de „de Ruyterkade" en de „Ansinghstraat" het „Cornelis Berchplein" genaamd zal worden.

Aan den Heer H. J. Th. Boomgaart is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de bioscoopcommissie onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten.

In de commissie voornoemd zijn benoemd tot leden de Heer en Mevrouw J. D. A. M. ten Brink, de Heer en Mevrouw Mr. C. Suthoff en Mej. M. .C Slothouwer.

Aan den Heer C. S. Corsira J. P. Ez. is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de bioscoopcommissie onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten.

In de commissie voornoemd zijn benoemd tot leden de Heeren Dr. H. J. H. van Lienden en L. F. Jansen.

De Heer J. de J. Arends arts, is gedurende de afwezigheid van den Gouvernements-geneeskundige W. H. Winkel met de waarneming van dien dienst belast.

Aan den tijdelijk hulpkommies der belastingen G. D. v. d. Dijs is op zijn verzoek ingaande 1 Juni 1934 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den technisch ambtenaar bij het Departement van Openbare Werken J. Beyderwellen is ingaande 13 Juni om andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlandsch verlof wegens langdurigen dienst van zes jaren met vergunning zoowel de vrijstelling als het verlof in het buitenland door te brengen.

B MEDEDEELINGEN.

De Gouverneur heeft op den 1sten Juni j. l. de volgende radiogrammen verzonden:

Hare Majesteit de Koningin, Haag.

Ter gelegenheid van de herdenking in Nederland van de driehonderdjarige vereeniging van Nederland met Curaçao moge Curaçao Uwe Majesteit zijne gevoelens van eerbiedige liefde en hechten trouw betuigen.

VAN SLOBBE.

Voorzitter Ministerraad, Minister Staat, Minister Koloniën.

Haag.

Nu Nederland de driehonderdjarige vereeniging van Nederland met Curaçao herdenkt stelt Curaçao er prijs op aan de Nederlandsche Regeering de verzekering te geven, dat het er trotsch op is deel uit te maken van het Rijk waarmede het zich onwrikbaar verbonden gevoelt.

VAN SLOBBE.

Voorzitter Commissie Nederland Curaçao Ridderzaal.

's Gravenhage.

Ik verzoek U bij gelegenheid van de plechtige herdenking in Nederland van de driehonderd jarige vereeniging van Nederland met Curaçao bekend te maken dat Curaçao met groote belangstelling deze herdenking volgt en zich een gevoelt met Nederland.

VAN SLOBBE.

Op den 2den dav. heeft Zijne Excellentie de volgende radiogrammen ontvangen:

Gouverneur, Curaçao.

U en ingezetenen oprechten dank voor zeer op prijs gestelde gevoelens telegram heden ter gelegenheid herdenking hier.

WILHELMINA.

Gouverneur, Curaçao.

Hartelijk dank voor Uw telegram van 2 Juni voorgelezen bij plechtige herdenking in ridderzaal die zeer geslaagd is.

DEKANTER VOORZITTER COMMISSIE.

(Correspondentie.)

F. Tot onze spijt kunnen wij Uw ingezonden stuk niet opnemen. Wij vreezen, dat 't slechts verbittering zou wekken, waardoor U 'n blaam zou werpen op uw naam als sportman. Ware sportiviteit zoekt men niet alleen op 't voetbalveld

VOETBAL.

ter gelegenheid van de feestelijkheden in Juli a.s. door X.

Aangezien het mij ter oore is gekomen, dat aan de bedoeling die bij mij voorzat, om de eenheid op voetbalgebied op Curaçao weder te doen terugkeeren, eene onverwachte en geheel tegengestelde uitleg is gegeven, verklaar ik hiermede met nadruk, dat mijn ingezonden stuk in de „Amigoe" van 2 Juni 1934 door mij uitsluitend in eene spontane opwelling is geschreven en ik de ongewenschte gevolgen ervan vooraf niet heb voorzien. Ik stel er dan ook prijs op te verklaren, dat het bedoelde ingezonden stuk beter achterwege ware gebleven en niet gepubliceerd, en hoop dat dit moge bijdragen tot de toenadering tusschen de uitgetreden vereenigingen en den C. V. B.

(X)

J. A. H. Wij zijn van meening, dat de kwestie, waarover U schrijft beter door bespreking tusschen de partijen dan door krantengeschrijf opgelost kan worden. Daarom kunnen wij uw ingezonden stuk niet opnemen.

Steunt het Apostolaat ter Zee.

1929 23 Juni 1934

VIERING VAN HET VIJF JARIG BESTAAN VAN HET VRIJWILLIGERS KORPS „CURAÇAO".

PROGRAMMA.

Juni 17 des voormiddags van 7 u. tot 11 u. ONDERLINGE SCHIETWEDSTRIJD, Schietbaan Rif

Juni 17 des namiddags om 4 u. ONDERLINGE ATHLETIEK WEDSTRIJD.

a. Hardloopen 100 Meters.
b. Hoogspringen.
c. Verspringen.

Terrein „O. en O." Rif.

Juni 24 des voormiddags van 8 u. tot 10.30 u. MILITAIRE MARSCH DER VRIJWILLIGERS DOOR DE STAD.

Juni 24 des namiddags om 4,30 u. VOETBALWEDSTRIJD tusschen Militaire Elftallen Militaire Sport terrein RIF.

Juni 30 des avond om 8,15 u. TOONEEL UITVOERING door leden van het „V. K. C."

„MIJN LUITENANT"

In het gebouw „O. en O."

Herdenkingsfeesten van de Vereeniging van Curaçao met Nederland.

Naar wij uit vertrouwbare bron vernemen, zullen de feesten te houden ter gelegenheid van de herdenking van de Vereeniging van Curaçao met Nederland plaats hebben gedurende het tijdvak 22 - 29 Juli a.s.

De Heer en Mevr. Dr. C. G. Aarts-Wulffraat

geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoon

Paul Adolf Charles.

Curaçao 4 Juni 1934.

Vereeniging „Suriname."

ATTENTIE S.V.P.

Zeer belangrijke en interessante lezing met lichtbeelden over Suriname te houden door den WeledelGestr. Heer J. N. Henriquez, Chef van de Burgerlijke Stand en Bevolkingregister in Suriname in het gebouw 't KRANSJE aan de Curaçaostraat, Otrabanda, op Dinsdag 3 Juli e.k. 's avonds 8 uur precies.

Deze lezing is toegankelijk voor ieder ingezetene. Komt dus allen wat meer van onze Zuster-kolonie hooren en zien.

Toegangsprijzen nog nader bekend te maken. 3—1

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.

Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

SS. „Venezuela" — 20 Juni
SS. „Costa Rica" — 2 Juli
SS. „Simon Bolivar" — 18 Juli

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

MS. „Colombia" — 21 Juni
SS. „Venezuela" — 5 Juli
SS. „Costa Rica" — 19 Juli

Naar Port au Prince en New-York:

SS. „Oranje Nassau" — 25 Juni
SS. „Stuyvesant" — 16 Juli

Naar Pto Cabello, La Guaira, Guanta, Cumaná, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

SS. „Van Rensselaer" — 24 Juni
SS. „Oranje Nassau" — 15 Juli

Naar Pto Cabello en New York:

SS. „Astrea" — 22 Juni
SS. „Flora" — 29 Juni

Naar La Guaira (direct):

SS. „El Libertador" — 27 Juni
SS. „El Libertador" — 11 Juni

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

SS. „Boskoop" — 28 Juni
SS. „Alkmaar" — 19 Juli

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

SS. „Bodegraven" — 28 Juni
SS. „Bennekom" — 9 Juli

Naar San Pedro de Macoris en Sto. Domingo:

SS. „Midas" — 21—22 Juni

Naar Haitiaansche Havens:

SS. „Atlas" — 21—22 Juni

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts:

SS. „Baralt" — 23 Juni

Naar Aruba en Maracaibo:

SS. „Flora"	Woensdag	20 Juni	5 p.m.
SS. „El Libertador"	Donderdag	21 Juni	2 p.m.
SS. „El Libertador"	Maandag	25 Juni	11 a.m.
SS. „Luna"	Donderdag	28 Juni	5 p.m.
SS. „El Libertador"	Maandag	2 Juli	2 p.m.
SS. „Medea"	Woensdag	4 Juli	5 p.m.
SS. „Amor"	Woensdag	11 Juli	5 p.m.
SS. „El Libertador"	Maandag	16 Juli	11 a.m.

Naar Maracaibo direct:

SS. „El Libertador	Vrijdag	29 Juni	2 p.m.

Uitslag 9e SHELL OLYMPIADE.

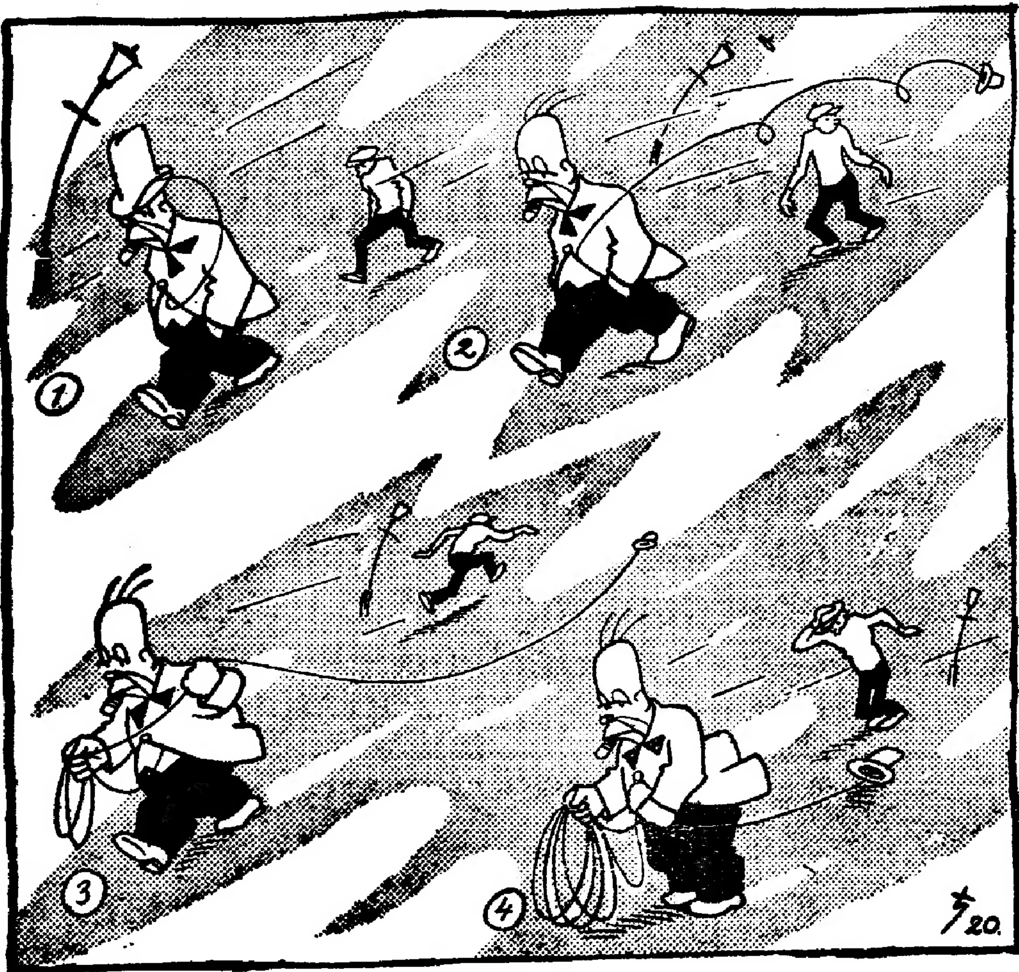
tusschen „The Combined Clubs of Venezuela" en de Sportclub „Asiento":

Puntentelling v|h Schild

					Asiento	Comb. Cl.
Voetbal	Sportclub „Asiento"|„Comb. Clubs"			1—2	—	21
Waterpolo	Sportclub „Asiento"|„Comb. Clubs"			11—0	21	—
Tennis:	Sportclub „Asiento"		„Comb. Clubs"			
1e Heeren Enkel	Schnepper	—	James	6—1; 6—0;	3	—
2e Heeren Enkel	v. Meijeren	—	Wells	4—6; 6—3; 6—2;	3	—
1e Heeren Dubbel	Schepper|Boom	—	Flanagan|James	6—4; 6—0;	3	—
2e Heeren Dubbel	v. Meijeren|Schaap	—	Collins|v. Albrecht	3—6; 7—9;	—	3
3e Heeren Dubbel	LeFevre|de Wolf	—	Pegg|Wells	2—6; 7—9;	—	3
Dames Enkel	Mevr. Nebbeling	—	Mevr. Schreuder	6—3; 2—6; 1—6;	—	3
Gemengd Dubbel	Mevr. de Vries|Boom	—	Mevr. Schreuder|v. Albrecht	6—8; 6—8;	—	3
					30	33

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 17—23 Juni 1934.

S.S.	Aank.	van	Vertr.	naar
Lara	17	New|York	17	Maracaibo
Caracas	17	Maracaibo	17	New|York
Kreta	17	P. Barrios	17	Hamburg
Colombie	17	Cristobal	17	Le Havre
Alemania	—	Curaçao	17	Aruba, Maracaibo
Magallanes	17	Cristobal	18	Barcelona
Baralt	19	St. Kitts, St. Eust., Saba, St. Martin & Bonaire	—	Curaçao
Venezuela	20	Amsterdam	20	P. Limon
Flora	20	New|York	20	Aruba, Maracaibo
Midas	20	San Pedro de Macoris, San Domingo	21-22	San Pedro de Macoris, San Domingo
Atlas	20	Havens v. Haiti & P. Rico	21-22	Havens v. Haiti & P. Rico
El Libertador	20	Maracaibo, Aruba	21	Maracaibo
Colombia	21	P. Limon	21	Amsterdam
Ingrid Horn	21	Cartagena	21	Hamburg
Tacoma	21	Cristobal	21	Hamburg
Astrea	22	Maracaibo	22	New|York via P. Cabello
Daytonian	22	Liverpool, Londen	23	Cristobal
Baralt	—	Curaçao	23	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts
Carabobo	23	New|York	23	Maracaibo.

De toepassing van Adamsons nieuwste uitvinding.

Rooster van het wereldkampioenschap voetbal.

Achtste finale (27 Mei)	Kwart finale (31 Mei)	Halve finale 3 Juni	Finale (10 Juni)	
Duitschland 5 – Belgie 2	Duitschland 2	Duitschland 1	Cechoslavak. 1	ITALIE
Argentinie 2 – Zweden 3	Zweden 1			
Nederland 2 – Zwitserland 3	Zwitserland 2	Cechoslov. 3		
Cechoslovakije 2 – Romenie 1	Cechoslovakije 3			
Oostenrijk 3 – Frankrijk 2	Oostenrijk 2	Oostenrijk 0	Italie 2	
Hongarije 4 – Egypte 2	Hongarije 1			
Brazilie 1 – Spanje 3	Spanje 1 0	Italie 1		
Italie 7 – V. S. - Mexico 1	Italie 1 1			

Bekendmaking.

De Administrateur van Financiën in Curaçao maakt hierbij bekend, dat alle vorderingen op 's Lands kas, wegens leveranties of anderszins die ten laste van 1933 moeten komen uiterlijk den 30sten Juni 1934 schriftelijk ter Administratie van Financiën moeten zijn ingediend.

Na dien datum zijn bedoelde vorderingen ingevolge de bepalingen van artikel 26 van de Curaçaosche Comptabiliteitswet, verjaard.

Willemstad, 8 Juni 1934.
De Administrateur van Financiën.
van der Drift.

1—3

Doctor W. P. Maal.

Especialista en enfermedades Nasales, del oido y de la garganta, ha reanudado su practica.

Hora de consulta: 9-11 a.m.
3-4 p.m.

Tel. 201. Hendrikplein 7.

1—2

Dr. W. P. Maal.

Keel-, neus-, ooraarts, heeft de praktijk hervat.

Spreekuur: 9-11 v.m.
3-4 n.m.

Tel. 201 Hendrikplein 7

1—2

RADIONIEUWS.

K.
K.R.O.
O.

PHOHI - UITZENDING

op Zondag, 17 Juni.

Van 15.00 — 16.00 uur A. T.

Op golflengte 16 88 M.

1. Pausmarsch
2. Ouverture Freischütz C. M. v. Weber door het K. R. O. o.l.v. Marinus van 't Woud.
3. Wat in Nederland verscheen door Anton van Duinkerken.
4. Künstlerleben, wals Joh. Strauss door het K. R. O. Orkest o. l. v Marinus van 't Woud
5. De wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
6. Van en voor de Missiepost
7. Virginia Rhapsodie Haydn-Wood door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud.

PHOHI-UITZENDING.

Op Zondag 24 Juni.

Van 15.00 — 16.00 A.T.

Op golflengte van 16.88 Meter.

1. Pausmarsch
2. Twee Oud-Nederlandsche liederen, bewerkt door F. v. Duyse:
   a. Schoon lieveken, waar waarde gij
   b. Slaap kindeke, slaap
   door het Hollandsch Vocaal kwartet
3. Het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud
4. Eén jaar op den wereldzender door Pater Lector J. Dito O. P,
5. Scherzo uit de Midsummer-nightsdream Mendelssohn door het Concertsgebouworkest o. l. v. Dr. W. Mengelberg (Gramofoonmuziek)
6. Boerenliedjes door Jan v. Riemsdijk
7. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart
8. Van en voor de Missiepost
9. K. R. O. Marsch door de KRO-BOYS o. l. v. Piet Lustenhouwer.

JOHNNIE WALKER

Geen betere WHISKY te verkrijgen
MORRIS E. CURIEL & SONS
Agenten.

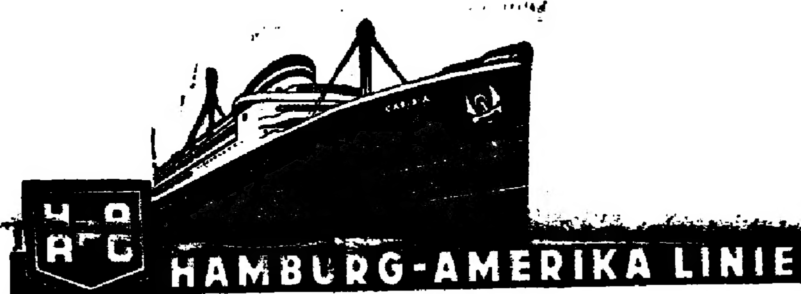

TE KOOP AANGEBODEN.

Meubels en andere huishoudelijke artikelen, **een Ford Auto en ook een Packard Auto.**

Dagelijks te bezichtigen van 1—2 p.m. tot uiterlijk 23 Juni a. s.

2—1 **De Ruyterkade 62.**

Passenger and Freight service

Next sailings from CURACAO:

to Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Port Limon & Pto. Barrios:

SS. **"SYRA"** . . . . July 1
„A STEAMER" July 11
MS. **"CORDILLERA"**. (12 300 Reg. Tons). . . . July 12
SS. **"ADALIA"**. . . . . Aug. 1
MS. **"CARIBIA"** . (12.300 Reg. Tons) Aug. 9

to Cristobal, Pacific Ports of Central and North America:

SS. **"VANCOUVER"**. . . . . June 27

All vessels calling at Cristobal connect there with vessels to the Pacific Coast of South-, Central- and North America.
Through-Tickets are issued to any port on the Pacific and also to New Orleans, Havana and New York.

to EUROPE via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad and Barbados:

SS. **"KRETA"** June 17
MS. **"CARIBIA"** (12.300 Gross Reg. Tons) June 28
SS. **"ANTIOCHIA"**. . . . . July 14
MS. **"CORDILLERA"** (12.300 Reg. Tons). . . . . July 26

Besides AMSTERDAM and HAMBURG our Passenger-Motorships call at SANTANDER, PLYMOUTH and CHERBOURG.

to EUROPE direct:

SS. **"TACOMA"** . . . . June 21

to MARACAIBO:

SS. **"ALEMANIA"** in connection with our outward and homeward vessels sails regularly to and from Maracaibo.

All further informations are gladly given at the Hapag-Offices.

EDWARDS, HENRIQUEZ & Co., Curaçao, Tel. 106.

ARUBA TRADING Co., Aruba.

Uitnoodiging.

De Commandant van het Vrijwilligerskorps "CURAÇAO" heeft de eer alle Vrijwilligers, die op eigen verzoek ontslagen zijn, uit te noodigen eene vergadering bij te wonen op Zaterdag den 23sten Juni 1934 om 8.15 P.M. in het gebouw van het V. K. C. op het Rif, welke bijeenkomst ten doel zal hebben: "Bespreking van het oprichten van een Schietvereeniging."

Hopende alle ex-Vrijwilligers aanwezig te zien,

C. N. WINKEL.

2—3

Postkantoor Curaçao

Voor zoover noodig wordt de aandacht v[...] het publiek er op gevestigd dat nota's of rek[...]ningen wegens leverantiën of verrichtinge[...] zelfs in ongesloten omslagen, niet als „Dru[...]werk" gefrankeerd mogen worden, doch a[...] „Brief".

Curaçao, den 5n. Juni 193[...]
De Postdirecteur,
TH. KRAFFT.

3-2

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD. SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

SNELSTE VERBINDING MET PASSAGIERSBOOTEN TUSSCHEN CURACAO EN:

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. „AKAROA"	(15.000 Ton)	(C)	24/25 Juli
	SS. „ROTOROA"	(12.250 Ton)	(T)	17/18 Aug.
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	5/6 Sept.
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. "ROTORUA"	(12.250 Ton)	(T)	13|14 Juni
	SS. „REMUERA"	(11.500 Ton)	(C & T)	2/3 Juli
	§SS. "MATAROA"	(12.500 Ton)	(C)	12|13 Juli

C — Cabin Klasse T — Toeristen Klasse

Cabin & Toeristen Klasse naar Panama	£ 5.— (minimum)
Cabin Klasse naar New Zealand	£ 42.— „
Toeristen Klasse naar New Zealand	£ 28.— „
Cabin Klasse naar Engeland	£ 30.— „
Toeristen Klasse naar Engeland	£ 20.— „

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon: No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

ALUMINUM LINE

Geregelde vracht en passagiersdienst tusschen New Orleans, Mobile, **Port au Prince, Santo Domingo,** CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en **vandaar direct naar CURAÇAO** en New Orleans als volgt:

	Vertr. NEW ORLEANS		Aank. CURAÇAO		Aank. PARAMARIBO	
SS. "VESTVANGEN"	Juni	9	Juni	11	Juni	19
SS. „DALVANGEN"	Juni	23	Juli	2*	Juli	10
SS. "VESTVANGEN"	Juli	14	Juli	23	Juli	31

	Vertr. PARAMARIBO		Aank CURAÇAO		Aank. MOBILE, ALA	
SS. DALVANGEN"	Juni	4	Juni	8	Juni	16
SS. "VESTVANGEN"	Juni	25	Juni	29	Juli	7
SS. "DALVANGEN"	Juli	16	Juli	20	Juli	28*

(*) Schepen aldus gemerkt gaan naar New Orleans, La.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon No. 72 & No. 505

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

Compañia Trasatlántica

(Spaansche Lijn.)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto Colombia, Cristobal, PTO. LIMON, PTO. BARRIOS, HAVANA, NEW YORK, Cadiz en Barcelona:

SS. „MARQUES DE COMILLAS" 8-9 Juni

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Canarias, Cadiz en Barcelona:

SS. „MAGALLANES" 17-18 Juni

SS. „JUAN SEBASTIAN ELCANO" 18-19 Juli

naar Pto. Colombia, en Cristobal:

SS. „JUAN SEBASTIAN ELCANO" 9-10 Juli

Passages naar New Orleans en andere plaatsen met overscheping in Cristobal, kunnen hier worden uitgereikt.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten

De Ruyterplein No. 2. Telefoon No. 72 & 505.

V. ROSSEM'S Poorters-Toeback

DE BESTE VARINAS

SPORT-RUBRIEK.

Officieele Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd - Uitslagen

1ste klasse	HERMANDAD	—	TRANSVAAL	: 0—8
	GO AHEAD	—	VOLHARDING	gestaakt
Res. 1ste klasse	BISMARCK 2	—	TRAPPERS 2	afgelast
2de klasse	D. D. V. O.	—	OLYMPIA	: 5—6

Stand Competitie-wedstrijden per 10|6|'34

1ste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
R. C. C.	7	5	1	1	15	5	11
ASIENTO	6	5	0	1	10	4	10
BISMARCK	8	3	3	2	7	5	9
TRAPPERS	7	3	2	2	9	6	8
TRANSVAAL	7	2	2	3	12	5	6
HERCULES	6	2	2	2	4	2	6
VOLHARDING	6	3	0	3	14	8	6
GO AHEAD	5	0	2	3	2	7	2
HERMANDAD	8	1	0	7	4	34	2
Res. 1ste klasse							
R. C. C. 2	5	4	1	0	23	1	9
TRAPPERS 2	4	1	3	0	4	3	5
ASIENTO 2	5	2	0	3	7	10	4
TRANSVAAL 2	2	1	1	0	4	3	3
VOLHARDING 2	4	1	1	2	3	6	3
* BISMARCK 2	3	2	0	1	5	5	2
HERCULES 2	4	1	0	3	4	10	2
HERMANDAD 2	3	0	0	3	1	11	0
2de klasse							
D. D. V. O.	6	5	0	1	15	3	10
AJAX	6	5	0	1	11	2	10
SCHERPENH.	5	2	1	2	5	5	5
DE RUITER	6	2	0	4	5	7	4
JOHAN MAURITS	5	2	0	3	6	10	4
ATLETICO	6	1	2	3	2	7	4
OLYMPIA	6	1	1	4	6	16	3
Res. 2de klasse							
AJAX 2	4	3	0	1	8	1	6
D. D. V. O. 2	2	2	0	0	5	1	4
JOH. MAURITS 2	2	0	1	1	0	2	1
ATLETICO 2	2	0	1	1	0	4	1
DE RUITER 2	2	0	0	2	1	6	0

* 2 Winstpunten in mindering gebracht wegens het niet opkomen in den wedstrijd tegen "R. C. C." 2 op 2 April l. l.

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

17 Juni

MUNDO NOBO
1ste klasse
ASIENTO — R. C. C.
4.45 precies
Scheidsrechter : Ramos
Grensrechters : Corsica, Wix

DE HOOP
1ste klasse
GO AHEAD — TRAPPERS
4.45 precies
Scheidsrechter : Elfrink
Grensrechters : Dania, Daal.

Res. 1ste klasse
BISMARK 2 — TRANVSAAL 2
3.30 precies
Scheidsrechter : Kranenburg

Res. 1ste klasse
HERMANDAD 2 — VOLHARDING 2
3.30 precies
Scheidsrechter : Schouwé

SCHERPENHEUVEL
2de klasse
J. MAURITS — SCHERPENHEUVEL
4.30 precies
Bus van Wilhelmina plein om 3.45 p.m.
Scheidsrechter : Dijk

De aandacht van clubbesturen wordt er speciaal op gevestigd dat de bus die bij wedstrijden op Scherpenhuevel de spelers vervoert, **uitsluitend** ter beschikking is van : spelers, reseves, scheidsrechter en grensrechters, Bonds- en club-officials, doch **niet** van toeschouwers.

24 Juni

MUNDO NOBO
1ste klasse
HERCULES — VOLHARDING
5 uur precies
Scheidsrechter : Beltram
Grensrechters : Nevel, Barendsma

DE HOOP
Res 1ste klasse
ASIENTO 2 — HERMANDAD 2
4.45 precies
Scheidsrechter : Manuel

1e Beslissingswedstrijd
AJAX — D. D. V. O.
Aanvang : 3.30 p.m.
Scheidsrechter : Kranenburg
Grensrechters : Visser, Wix

Res 1ste klasse
BISMARCK 2 — R. C. C. 2
3.30 precies
Scheidsrechter : Lambij

1 Juli

MUNDO NOBO
W.B. **ASIENTO — R. C. C.** *D.*
Aanvang : 4.30 precies
Z.B. **ATLETICO — DE RUITER** *F.*
Aanvang : 3.15 precies

DE HOOP
W.B. **GO AHEAD — BISMARCK** *B.*
Aanvang : 4.30 precies
Z.B **AJAX 1 — TRAPPERS 2** *D.*
Aanvang : 3.15 precies

RIO CANARIO
W.B. **HERMANDAD—HERCULES** *A.*
Aanvang : 4.30 precies

W.B. = Wilhelmina Beker
Z.B. = Zilveren Bal

8 Juli

MUNDO NOBO
W. B. **VOLHARDING — TRAPPERS** *C.*
Aanvang : 4.30 precies
Z. B. **J. MAURITS 1—HERMANDAD 2** *A*
Aanvang : 3.15 precies

DE HOOP
W. B. **TRANSVAAL—Winnaar B** *E*
Aanvang : 4.30 precies
Res. 2de klasse.
ATLETICO 2 — D. D. V. O. 2
Aanvang : 3.15 precies

RIO CANARIO
1ste klasse
ASIENTO—HERCULES
Aanvang : 4.30 precies

Scheidsrechters-Commissie.

Voorloopig geschorst, in afwachting nader onderzoek, A. Jesurun, Scheidsrechter.

Boete.

De C. V. V. Volharding" is beboet met f 1. wegens het onjuist invullen van wedstrijd- en ruilformulieren R. E. Rondijk moet zijn R. Rondijk.

ATHLETIEK.

Van het bestuur van den C. B. L. O. ontvingen wij de volgende mededeelingen omtrent de in Juli a. s. te houden Athletiek-wedstrijden ter gelegenheid van de Herdenkingsfeesten :

De Athletiek-wedstrijden zullen plaats hebben op DONDERDAG, 26 Juli, des voormiddags en op VRIJDAG, 27 Juli, des voor- en namiddags.

Naar alle waarschijnlijkheid zal door een ploeg Athleten uit Porto Rico aan deze wedstrijden worden deelgenomen ; eenige zekerheid omtrent deelname door andere landen bestaat nog niet.

Het programma zal bestaan uit de navolgende nummers : 100 Meter, 400 Meter en 1500 Meter hardloopen.
4 × 100 Meter estafette.
Kogelstooten, discuswerpen en speerwerpen.
Hoogspringen en verspringen.

Inschrijvingen onder vermelding van *naam, voornaam, vereeniging,* en *nummer waaraan deelgenomen wordt* (voor het nummer „estafette" ploegen van 4 man), worden ingewacht tot en met *30 Juli 1934* bij den Secretaris van den C. B. L. O., H. Meersma, Plantersrust 6.

In verband met de voorbereidende werkzaamheden kunnen inschrijvingen na dien datum niet meer in behandeling worden genomen.

REGLAMENTO DI FUTBOL.

ALGUN EHEMPLOS

COMO ACLARACION DI REGLA TOCANTE OFF-SIDE.

N.B. ✳ = Hungador di partida cu ta defende.
✳ = Hungador di partida cu ta ataca.

No. 1 Off-side.

A ta zet e bala. *B* ta corre for di B^1 na B^2, pasa e bala meimei di *D* i *E* i hinca goal. *B* ta off-side, pa motibo cu e no tabatindos contrapartida meimei di dje i linea di goal na e momento cu e bala a worde hunga pa *A*.

No. 2. OFF-SIDE.

A ta tira riba goal. E bala ta bala ta worde hunga pa *C*, i *B* ta hanje den su poder. *B* ta slip i ta pasa e bala pa *F* cu ta hinca goal. *F* ta offside, pasobra e ta mas acerca linea di goal cu *B* i no tin dos contrapartida meimei di dje i linea di goal na e momento cu *B* ta tira e bala p'e.

No. 3. No ta OFF-SIDE.

A ta tira riba goal. *C* ta wanta e bala i *B* ta hanje i ta hinca goal. *B* no tabatin dos contrapartida meimei di dje i linea di goal ora e bala a worde hunga pa *A*, pero e no ta off-side, pasobra e bala a worde hunga pa di ultimo pa contrapartida *C*.

No. 4 OFF-SIDE.

A ta tira riba goal, pero e bala ta dal na palo di goal i bolbe den tereno. *B* ta cohe bala i ta tira riba goal. *B* ta off-side pasobra e bala a worde hungá solamente pa A cu ta un hungador di su mes partida, mientras e tabata mas cerca linea di goal cu *A* i no tabatin dos contrapartida meimei di dje i linea di goal na e momento, cu e bala a worde hunga pa *A*.

No. 5. No ta OFFSIDE.

A ta tira riba goal. *D* ta corre di D_1 na D_2 pa apodera di e bala pero e bala ta dal na su zapato bai pa *B* cu ta hinca goal. *B* no ta off-side, aunque e no tabatin dos contrapartida meimei dje i linea di goal, pasobra e bala a worde hunga pa di ultimo pa su contrapartida *D*.

No. 6. OFF-SIDE

A ta tira riba goal i hinca goal. *B* ta stroba *C* di tal manera cu esaki no por

KINDEREN.

Vertaling van DOKOTO.

2. De roeping van een moeder.

De kinderen en de huishouding waren aan de koffietafel de hoofdschotel van het gesprek, waarin de praatgrage vroedvrouw alles beter wist, zij die in het intieme van zooveel families een blik had geworpen.

„De behandeling der zuigelingen, sprak ze, is tegenwoordig toch heel anders dan in mijn leertijd".

„De kindersterfte heeft zich in groote kringen ook aanmerkelijk verminderd, merkte de Dokter op, en dit danken we grootendeels aan de geschiktheid en voorzichtigheid der vroedvrouwen "

„Ja, onze vroedvrouw is een bekwame" prees Mevrouw Limbach.

„En U zet mijn werk verstandig voort, Mevrouw Limbach" waardeerde de vroedvrouw van haar kant. „Men herkent toch dadelijk de beschaafde vrouw, die kan goed afkijken. Bij het tweede kind is zij reeds volkomen op de hoogte. Toch zijn er nog beschaafde dames, die haar kindje aan een onbetrouwbaar kindermeisje overlaten. 't Is hemelschreiend ! Arme ouders drijft dikwijls nood en armoe van hun kinderen weg. Dat God medelijden met ze hebbe ! Deze houden dikwijls nog 't meest vast aan verouderde gebruiken, stevig inwikkelen van onder tot boven, aan te warme kapjes, wiegjes enz. Eerst baden ? Ach, ik heb wat beleefd ! Maar één ding moet ik bij U openlijk afkeuren Mevr. Limbach, ik hoop dat U 't me niet kwalijk neemt, U houdt U niet strikt aan de bepaalde tijden van den dag."

„Ach, dat hindert ook mijn broer den dokter — maar ik kan het kindje niet hooren schreien."

„Maar dat zal in een paar dagen ophouden," verzekerde de vroedvrouw met overtuiging.

„Eigenlijk moest, meende de rentmeester, elke jonge vrouw een vroedvrouwcursus doormaken."

Maar dat doet ze reeds bij het eerste kind" viel Mevrouw Fliedner in.

„Beter zou nog zijn een cursus over gezondheidsleer, sprak de Dokter ernstig, maar niet voor de vrouw, maar voor het jonge meisje."

„Neen, dan zou ze," weersprak de vroedvrouw, in vele dingen overdrijven en te veel kunsten gebruiken en de kleine zoo verbakeren, dat 't bij t minste tochtje verkouden was. Zeker, in den eersten tijd komt 't op elke kleinigheid aan, maar later niet meer. Als de opvoeding maar niet weekelijk is ! Wat dunkt U er van mevrouw Fliedner ?

„Ik ben 't geheel met U eens, niet direct naar den dokter loopen" zegt mijn man.

„Ook ik ben, sprak de dokter, voor een vroegtijdige — niet sportieve — harding door doelmatige kleeding, gezonde beweging, verstandige baden, niet minder voor goede voeding en geregelde slaap, in 't kort voor voorbehoedmaatregelen maar daarnaast voor degelijke verzorging bij ziekte. Maar voor dit alles wordt een kennis vereischt, die ik niet vind bij vele moeders, naar wie mijn ambt me heenroept, ook uit de z.g. beschaafde kringen. Meermalen is daar 't goede inzicht, maar niet de goede wil....

Omdat juffrouw Maria op dit oogenblik de kamer verliet, onderbrak de vroedvrouw den dokter, om de jonge moeder een gewichtige raad te geven :

„Eén ding zou ik U willen zeggen, Mevr. Mevr. Limbach, laat uw dochtertje geen leerares worden !"

„O neen, juffr. Plumke, leerares — dat in geen geval !"

„Zeg dat niet zoo zeker Julie, merkte haar man op, „ik zou zonder bezwaar zijn toestemming geven."

„Maar, heer Limbach, U hebt het toch niet noodig."

„Des te liever zou ik haar daarover mijn zegen geven, zoo gauw ik van haar neiging tot deze moeilijke taak overtuigd was. Als 't meisje trouwt, behoort ze mij nog maar voor een gedeelte, als zij leerares wordt, heb ik mijn dochter waarschijnlijk heelemaal, voor zoo lang ik leef. Maar afgezien daarvan, elk meisje in onzen tijd behoort een beroep te kiezen, waardoor ze in haar leven onafhankelijk is en de roeping tot leerares lijkt me werkelijk iets verhevens."

Mevr. Limbach schudde 't hoofd. Mevr. Fliedner zette groote oogen op en de vroedvrouw meende, dat leeraresen nooit in haar leven echt vroolijk zijn. „Allen verlangen toch naar een man en als ze er geen vinden, die aan haar hooge eischen voldoet, dan worden ze lastig."

„Dat vindt men bij velen, maar bij zeer velen niet", antwoordde de architect, „kijk maar eens naar mijn zuster, zij is de blijdschap zelf en ze heeft, dat mag ik hier wel verraden, vereerende aanzoeken afgewezen. Zij gaat heel en al in haar beroep op...."

„Ja," viel nu Mevrouw Limbach bij, „Maria is door en door leerares en zal nooit trouwen, neen, ze denkt er werkelijk niet aan."

Dat zei ze als steek op haar broer, den dokter, dien ze wilde, dat een rijk meisje zou trouwen en niet met haar schoonzuster. Maar tot haar ongenoegen hoorde zij nu de oude rentmeester zeggen, dat Maria een zeer goede huisvrouw zou zijn, huiselijk en behulpzaam.

En Mevr. Fliedner bevestigde dit, met een beteekenisvollen blik op den dokter. Huwelijksmogelijkheden volgde zij steeds in haar gedachten met groote voorliefde. Maar Mevr. Limbach ging er met nadruk tegen in :

„Ach, wie jarenlang op school de schepter zwaaide, deugt niet meer voor huisvrouw."

De dokter wilde haar tegenspreken, maar de vroedvrouw was hem voor:

„Ik blijf er bij," sprak ze met 't volle van haar ervaring en inzicht :

„Het moederschap is de natuurlijke roeping der vrouw en ook de hoogste."

„Zeker," zei nu de dokter, „de roeping tot moeder is haar natuurlijk, en voor de menschheid in het algemeen zonder twijfel de gewichtigste roeping der vrouw maar daarom nog niet de hoogst dankbare. Wat zijn de motieven, de riemen die tot de huwleijkshaven roeien ? Toch liefde en verzorging ! Van offer en verdienste vindt men in die jaren toch heelemaal niets. Ik wil hier in 't geheel niet spreken van een moederschap, dat zoo terecht uw zedelijke verontwaardiging wekt. Neen, op mij kan de roep tot het moederschap zonder verhevener bijgedachten, geen indruk maken, ook al wordt dat in breede kringen in allerlei tonen bezorgen.

Ofschoon de vroegere theoloog in hem levendig werd, wilde hij toch niet over de maagdelijkheid in het licht der Katholieke levensbeschouwing spreken, omdat hem juist op tijd inviel, dat mevrouw Fliedner evangelisch was.

„O goede heer dokter," riep deze, „niets gaat boven een moeder !"

„En niets boven moederliefde". vielen haar de andere vrouwen bij.

„Ja en neen", weerhield hen de dokter. „Bewonderswaardig is de moederliefde, gelijk alles in de natuur. De persoonlijke hoogachting begint echter eerst daar, waar alle openlijke en geheime zelfzucht ophoudt, waar de vrije wil, rustig door 't verstand geleid, met offers en smarten begint, om het wezenlijke en ware geluk van het kind. Dat gebeurt niet altijd, o neen ! Er zijn egoïsten, roofzuchtige moeders, die onder de vlag: Moederliefde, 't ware geluk van haar kinderen geheel en al verwoesten.

De vrouwen staken de hoofden bijelkaar: „Hij overdrijft !" En juffr. Plumke voegde er aan toe : „Natuurlijk uitzonderingen zijn er altijd !

„U zult wel anders over liefde en de roeping der moeder denken" zoo keerde zich Mevr. Fliedner naar de dokter, als u zelf eenmaal getrouwd is."

„O Mevrouw, ik acht het moederschap niet gering. Ik zei U immers reeds dat het 't schoonste en gewichtigste voor een vrouw is. Maar zijn waarde en verhevenheid schijnt me in een eigenaardig licht, als ik daarbij de gewoonlijk voorkomende voorbereiding er toe, vergelijk. De meisjes worden opgevoed tot huisvrouw, ze leeren koken, naaien, God, weet wat al. Aan opleiding tot moeder denkt niemand. Tot moeder lijkt het domste landmeisje en de ijdele stadsjuffr. geschikt. Onbezorgd trouwen ze.

En toch kan ons juffr. Plumke getuigen, hoe weinig jonge vrouwen iets van ware kinderverzorging afweten. En van de zorg voor de ziel der kleinen, weet men meestal nog minder. Men kent niet het doel noch den weg en grijpt blindelings naar middelen van het oogenblik. Zoo stapelt men onrecht op onrecht, domheid op domheid en later komen de tranen."

„Kinderverzorging en opvoeding", leeraarde juffr. Plumke, zelfbewust, „leert men zoodra men zelf kinderen heeft. Wij zijn toch ook grootgebracht en ik meen, niet slecht. Wie zes kinderen heeft, kan oordeelen !"

„Maar volgens uw redeneering, is het eerste kind er dan slecht aan toe. Maar mijn dokterspractijk leerde me nog dat het zesde kind, vaak slechter dan het eerste wordt grootgebracht, want het eerste kind, werd ten minste nog geholpen door de frissche kracht der jonge moeder."

Het gevoel leidt de moeder, de liefde" . . . waagde mevrouw Fliednes.

„Het gevoel ? vroeg de dokter verwonderd, „aan niets vertrouwt men zich slechter toe, o wat is het „gevoel" soms wonderlijk !"

„Maar de natuur doet 't Albert, de neiging der natuur ! riep de architect.

„Bij de lichamelijke verpleging kan de natuur de rechte weg aanwijzen— maar bij de ontwikkeling van het zieleleven, de zinnen, 't verstand, de zedelijke kracht ? Men moet lachen om wat gij beweert, als de zaak niet zoo schrikkelijk ernstig was."

Met merkbare ontstemming verzette zich juffr. Plumke hiertegen : „In een behoorlijke familie regelt zich alles van zelf, ook heeft dikwijls een jonge moeder vroeger veel geleerd toen zij een oudere zuster bijstond."

apodera di e bala. E goal no mester worde concede, pasobra *B* ta den posicion off-side i no por mishi cu e bala. Tampoco e no tin dereeho di preocup'e di ningun modo cu un contrapartida.

Het Bestuur.

Ingezonden.

Onze voetballers passeeren de revue.

Hebben wij de vorige keer onze vereenigingen de revue laten passeeren, thans is het de beurt van onze spelers. De Elftal-Commissie van de C.V.B. is al weken lang bezig met het samenstellen van twee sterke bondselftallen en er wordt elke week flink geoefend op het terrein Mundo Nobo. Dit ter voorbereiding op de interland-wedstrijden Curaçao — Suriname, die onvoorziene omstandigheden voorbehouden, in Juli ter gelegenheid van de Herdenkingsfeesten zullen plaats hebben. Wij hebben de meeste competitie-wedstrijden die er dit jaar gespeeld zijn, gevolgd, alsmede de oefenwedstrijden der bondselftallen en meenen de volgorde van de spelers die in deze wedstrijden uitkwamen te kunnen vaststellen. Wie weet kan zulks de E. C. van nut zijn.

Doelverdedigers

1. Confesor
2. Nieuwenhoff
2. Clement en Pinedo.

Backs

Links	Rechts
1. Maduro en Hollander	1. Bouwman
2. De Koop	2. Weber en Brons
3. Pieters	3. Jandroep, Lambij en Jansen.

Halves

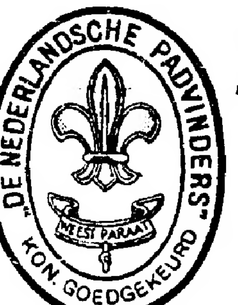
Links	Center	Rechts
1. Ruiz	1. De Wolff	1. Cecilia
2. Hendriks	2. M. Nahar en Jacob	2. L. Laurens
3. Man-A-Sang	3. V. Naar en Davelaar.	3. Abad en Parisius

Voorhoede

Linksbuiten	Linksbinnen	Middenvoor	Rechtsbinnen	Rechtsbuiten
1. Suarez	1. Meerens	1. Prince, Naaldijk en A de Castro	1. Valies	1. Vera
2. Christian	2. Eiloof, Escobar en Boon	2. Kroon	2. M. Laurens en Vos	2. M. de Castro
3. Morman			3. Opschoor	3. Evertsz

Het spreekt vanzelf dat er spelers zijn die op andere plaatsen in het elftal minstens even goed kunnen spelen. Naaldijk b. v. speelt in zijn club middenvoor; speelt echter heel goed op de linkervleugel Hollander is linksback doch speelt ook op de rechtsbackplaats, enz. enz. Het sterkst Cur. XI kan o. i. echter nog niet vastgesteld worden. Pas na nog eenige oefenwedstrijden kan er over een definitief elftal gesproken worden. Wij zijn er overigens van overtuigd dat de E, C. geen slechte keus zal doen.

C. G.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS-VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD

CURAÇAO.

GROEP I.

GROEP-NIEUWS

van

Maandag 18 tot en met

Zondag 24 Juni 1934.

Troepnieuws:

Op 24 JULI zal door de Groep medegedaan worden aan de historische optocht. Wat door Verkenners en Welpen gedemonstreerd zal worden, is een kijkje op het Padvindersleven.

Hordeberichten:

Op Zaterdag 30 Juni zal tot AKEELA geïnstalleerd worden: Bagheera,

O. R. A. BEAUJON.

PATROUILLE BIJEENKOMSTEN:

Op DINSDAG en WOENSDAG worden de patrouillebijeenkomsten voor de respectievelijke patrouille's gehouden op de vastgestelde tijden.

Denk er om, dat het einde der wedstrijd nabij is en zorg, dat jullie een goed figuur in pionieren maakt.

TROEPAVOND:

INSPECTIE VOOR KAMPEMENT

OP KLEIN SANTA MARTHA.

Om half zeven in burger verzamelen, voorzien van dezelfde bepakking als voor weeks-ends is vastgesteld.

Inspectieleider: VAANDRIG R. SUAREZ.

KAMPEMENT KLEIN SANTA MARTHA.

Vertrek op Zaterdag, 23 Juni om 2 uur van 't Clubhuis.

Terugkeer op Zondag des namiddags 6 uur bij 't Clubhuis.

Gebivakkkeerd zal worden op de zolder van het landhuis KL. STA. MARTHA.

DE RIMBOE JACHTEN DEZER WEEK.

Wij dob ... dob ... dob ... roef.

DINSDAG is er geen bijeenkomst, daar jullie pas van de bestijging der CHRISTOFFEL terug zijn gekomen.

Op ZATERDAG de groote Rimboejacht, die door de a.s. AKEELA natuurlijk geleid wordt. Wel doe nu eens extra je best en probeer heel wat punten te scoren met kastiebal. Vergeet ook niet je zwempak na 't zwemmen weer mee naar huis te nemen.

Goede Jacht en vergeet de goede daad niet, zóó overdag.

De Oude Wolf.

GESPREKKEN IN DE LEIDERSKAMER.

Hopman: (aandachtig eenige photo's uit RIO HACHA, COLOMBIA, bekijkende):

„Wel Vaan., is 't niet fijn dat nu ook een klein takje onzer wereldorganisatie op Colombia ontstaan is? Weet je nog wel dien dag, dat wij er met die Colombiaansche jongens op uit trokken om hen ons eiland te leeren kennen? En daarna dat contact met onze Padvinders in de daarop volgende dagen? 't Is goed, dat wij die leider toen padvinderslectuur meegegeven hebben en dat jij toen verder briefwisseling met hem onderhouden hebt. 't Gevolg is dan ook, nu daar een flinke Padvinderstroep, die zich inter-nationaal gaat aansluiten.

't Is nu werkelijk, vanuit CURACAO begint de victorie.... VENEZUELA, ARUBA en nu ook COLOMBIA.... Scouting in de West."

Vaandrig: Ja Hop., die mijnheer LABORDE heeft woord gehouden en tracht nu met succes het verkennersidee in zijn troep door te voeren.

't Wordt zoo langzamerhand een groote jeugdactie in de tropen.

Anders ook hier op ons eiland praat men tegenwoordig veel over de jeugd."

Hopman: „Juist Vaan, er wordt veel over gepraat. Zoo langzamerhand zullen toch de oogen der massa opengaan. Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst en kan meewerken aan het groote belang der vorming van de gedachten en denbeelden van het komende geslacht. Maar nu iets anders. Is alles gereed om het afscheid der districts-Commissaris, bij zijn vertrek naar Holland, waardiglijk te vieren?"

Vaandrig: „Ja Hop, het photo-album is geheel gereed gekomen en de Padvinders en Welpen zullen tijdig genoeg present zijn. Zoo vertrekt dus den heer BEYDERWELEN met zes maanden verlof naar Holland. Nu, hij zal heel wat over het verkennersleven op CURACAO te vertellen hebben, hetgeen hij ook kan, want hij heeft nu gedurende acht maanden de beweging hier goed gadeslagen en ook daadwerkelijk medegeleefd. Die pho-tho's zijn dan een waardevol bewijsmateriaal, vindt U ook niet?"

Hopman: **Juist Vaantje. Ben ik** roerend met je eens. 't Is opmerkelijk, hoe goed onze gedachten op verschillende punten samengaan. Zeg, heb jij soms al bericht van DANIA uit ARUBA gekregen, betreffende hun komen kampeeren?"

Vaandrig: Nee Hop., nog niet, 'k Hoop dat hij het van elkaar brengt. 't Zal fijn wezen als hij met een dertigtal Padvinders en Welpen hier tien dagen bij ons komt kampeeren. Ook wij kunnen dan die Arubianen ons eiland leeren kennen. Naar ik hoop, even grondig, als zij 't ons op ARUBA hebben gedaan."

Hopman: „En of Vaan. 'k Hoop ook van harte hen hier te zien. Als nu maar van deze maand het bericht af komt. Indien 't niet zou kunnen, dan moeten wij snel besluiten en dan ons kamp in September op BONAIRE houden, evenals twee jaar terug. 'k Heb aangename herinneringen bewaard aan den Heer Gezaghebber, Hr. GERHARTZ, Plantage FONTEIN en RINCON uit ons 1932 kamp.

Vaandrig: „En aan 't fouragetentje zeker, waar wij dien laatsten dag bij stroomende regen zoo goed met dat blikje koek overweg konden. Zeg Hop, doen wij nog mee aan de optocht van 24 Juli, tijdens de herdenkingsfeesten HOLLAND — CURAÇAO?"

Hopman: „Zeker Vaan, in de laatste bestuursvergadering is dit plan tot in de finesses besproken en geregeld. 'k Denk, dat wij een heel aardige groep zullen vormen. Met genoegen denk ik nog aan Donderdagavond terug. De Heeren die aanwezig waren, gedragen zich gelukkig niet als ornamenten en vormen als 't ware, de kop van de Afdeeling.

Vaandrig: „Wij zijn allen trotsch op hen en dankbaar voor het goede voorbeeld, wat zij in 't vereenigingswerk aan onze jongens geven. Nou Hop, 'k hoor de jongens komen. zal ik maar vast met hen de gymnastiektoestellen buiten gaan zetten?"

Willemstad, 10 Juni 1934.

M.

In het ijs der Poolvelden.

DE „TSJELIOESKIN"

Relaas van den leider der expeditie over den ondergang van het schip.

De leider van de Noordpoolexpeditie, die door het vergaan van de „Tsjelioeskin" zoo tragisch gekenmerkt werd, heeft onlangs vanuit de Poolzee per radio over de ervaringen van de expeditie verteld.

Het doel van de reis was het verzamelen van gegevens van wetenschappelijken aard op verschillende gebieden en om te onderzoeken of de waterwegen van de Noordelijke ijszee ook voor niet-ijsbrekers toegankelijk zijn.

Voor het geval de weg versperd zou zijn door het ijs, zou men een beroep kunnen doen op den beroemden ijsbreker „Krassin", den grootsten ijsbreker ter wereld. Inderdaad duurde het niet lang of de expeditie werd door de ijsmassa's ingesloten, de „Krassin" kon niet ter hulp worden geroepen, omdat hij zelf averij had gekregen in de Karazee en direct na de reparatie geroepen werd om de schepen, die in het ijs van de Lena vastzaten, te helpen.

Op eigen kracht kwam de "Tsjelioskin" in de Beringstraat, waarmede de geheele weg in het Noorden was afgelegd. In de Beringstraat drong het ijs zoo onontkoombaar op het schip aan, dat het bezweek en op 13 Februari door het ijs werd vermorzeld. Aan emotie en ervaring ontbrak het dus niet, maar belangrijker is het feit dat de expeditie tot beduidende conclusies kon komen.

Ten eerste is gebleken, dat de vaarwegen in de Poolzee inderdaad toegankelijk zijn voor de handelsschepen van sterke constructie en dat een regelmatige navigatie mogelijk is.

Ten tweede bleek de noodzakelijkheid, dat op bepaalde moeilijke trajecten ijsbrekers paraat moeten zijn, om in nood verkeerende schepen te helpen. Ware een ijsbreker in de nabijheid van de "Tsjelioeskin" geweest, hij zou gemakkelijk en zonder schade het schip hebben kunnen bevrijden. De vaart in deze streken is zeer kostbaar, doch de kosten worden aanzienlijk minder, wanneer ijsbrekers de reis der handelsschepen sneller kunnen doen verloopen. Dit alles zal ongetwijfeld bereikt worden nu na de reis van de "Tsjelioeskin" en het vorige jaar van "Sibiriakov".

Bewegende ijsvelden.

Vanaf het oogenblik dat het schip in de ijsvelden vastzat, hing zijn lot uitsluitend af van het toeval. Alle mogelijke en noodige maatregelen werden genomen en zelfs werd nog geprobeerd het schip van positie te doen veranderen. Maar van alle kanten stapelden de ijsschotsen zich op en zoover het oog reikte, ontwaarde men schotsen en bergen van ijs. Bij iedere windvlaag stieten de ijsblokken op elkaar, schoven over elkaar heen, braken doormidden en vormen nieuwe opeenhoopingen. De watergeulen, die hierdoor nu en dan vrij kwamen, bevroren onmiddellijk. Nu en dan botsten ijsblokken tegen de boot, die gevaarlijk begon te sidderen en te kraken en in December werden de schokken zoo hevig, dat de bemanning het schip verliet en haar bivak op het ijs opsloeg. Nauwelijks echter was het weer vrij gekomen, of proviand en bemanning verhuisden weer naar boord. De tenten bleven staan met een gedeelte van de proviand en de bemanning had nauwkeurige instructies voor het geval een plotselinge averij zou optreden. Volgens een in bijzonheden uitgewerkt plan had iedere man scherp omschreven opdrachten bij het in- en uitladen der levensmiddelen.

Bij al deze manoeuvres van ijsblokken-bergen werd het schip herhaaldelijk verplaatst, hetgeen overigens de expeditie niet belette om haar wetenschappelijke onderzoekingen voort te zetten. Steeds hooger stapelden de ijsblokken zich op over een oppervlakte van kilometers in het rond. Zij hadden een hoogte bereikt van verschillende meters en schoven langzaam maar zeker naar het schip toe. Begin Februari passeerde een van die muren van ijs het schip op korten afstand, met het gevolg, dat nieuwe blokken in de nabijheid van de boot werden opgehoopt.

Op 13 Februari stak een hevige noordenwind op. Een verblindende sneeuw stoof over de ijsvlakte en belette de expeditie alle werk. De koude bedroeg bijna dertig graden onder nul. In den angst van alle kanten te worden ingesloten, trachtten de mannen, die de bewegingen der ijsblokken bestudeerden, door de duisternis heen te breken, terwijl zij aan alle zijden luisterden naar het hevig gekraak van het ijs. Omstreeks twaalf uur 'smiddags raakte een enorme ijsmuur in beweging en kwam rechtstreeks op het schip af. De geweldige blokken schoven over elkaar heen als rollende golven ter hoogte van minstens acht meter.

Ondergang.

Er werd bevel gegeven om direct de proviand van boord te halen en met de gebruikelijke nauwgezetheid trokken de mannen aan 't werk. De ijsdijk kwam steeds nader, brak doormidden en stuwde de ijsschotsen voor zich uit. De metalen romp van het schip weerstond den geweldigen schok, die het gevolg was. Wel boog het metaal door en werd het hier en d zelfs uit elkaar gescheurd, maar schip was nog niet overwonnen. La zaam maar zeker schoof het ijs ech verder en de ramp was niet meer vermijden. Plotseling deed een gew dige schok het schip trillen en mannen werden naar bakboord g slingerd, maar nog bleef het sch een geheel. Toen begon het onve biddelijke ijs zijn vernielingswerk a de onderzijde van den romp, wa talrijke gaten ontstonden, die het wa ter door lieten, dat in minder dan ge tijd de machinekamer vulde. De po pen werden vernield en ieder ooge blik verwachtte men, dat de ketel i de machinekamer zou exploderen. Dit gebeurde gelukkig niet, maar h was intusschen duidelijk, dat het sch zijn laatste oogenblikken tegemo ging. Met groote vastberadenheid werd inmiddels het werk voortgezet. D volledige voorraad voedsel kon wor den gered, voor de boot begon t hellen en langzaam te zinken. D manschappen gingen allen van boor en de radiotelegrafist verzond zij laatste bericht naar de bewoond wereld. Alle proviand en verdere benoodigdheden werden zoo ver mogelijk van het schip gebracht, omdat men vreesde, dat bij het zinken de ijsschotsen in sterke beroering zouden komen.

Weer gingen vijftien man aan boord om nog te redden wat nog gered kon worden. Op dat oogenblik was het water reeds tot aan het passagiersdek gestegen. Toen werd order gegeven om het schip te verlaten. De laatste mannen aan boord waren de kapitein en de econoom Moguilewitsch, die het eerste slachtoffer zou worden van deze ramp. Toen de masten van het schip afknapten, verloor Moguilewitsch zijn evenwicht en werd hij door tonnen en vaten meegesleurd, die van alle kanten op hem aan rolden. Hij zag geen kans meer om zich vast te klampen en zonder dat men een poging kon doen om hem te redden, verdween hij in de diepte. Binnen enkele seconden zonk het schip. De romp stak een punt in de hoogte. Het roer werd even zichtbaar en toen zakte alles weg in het water tusschen de ijsblokken.

De sneeuw joeg over het ijs en in het duister werd appèl gehouden. De tenten werd opgeslagen. De mannen kropen in hun slaapzakken en sliepen, uitgeput als zij waren, direct in. Met uitzondering van de radiotelegrafisten echter, die hun apparaat in orde brachten en contact zochten met de buitenwereld. Dit contact kwam de volgende dag tot stand met het station Ouellen. Daarna werd in een dag een barak gebouwd en een verwarming in de tenten tot stand gebracht. En toen begon het kampleven op het ijs. De discipline was voortreffelijk en het moreel der bemanning liet niets te wenschen over. Gelukkig, want de gevaren die de expeditie nog zouden bedreigen eischten een volmaakte eensgezindheid, die alleen tot de redding zou kunnen voeren.

„Maar voor mij is dat, zelfs in 't beste geval, nog niet voldoende," onderbrak haar de dokter,

„En toch zeg ik maar: niet te veel kunsten gebruiken, als 't van de wetenschap afhing, hadden leeraars de beste kinderen en dat zijn juist vaak de meest onopgevoede!"

„Pardon juffr. Plumke" remde nu de dokter haar triumfeerende stem (in stilte verwenschte hij 't heele gesprek) „U vergist zich. Wel kan ik me indenken, dat een leeraar, vermoeid en nerveus door opvoedende arbeid bij vreemde kinderen, in zijn eigen huis licht een misgreep doet en als zooveel andere menschen bij eigen vleesch en bloed 't geduld verliest. Maar noem me eens een stand, die zooveel voortreffelijke priesters, leeraars en beambten levert, als juist de leeraarsstand!"

„Ach 't hangt alles van geluk af" viel nu mevr. Fliedner in. „Een moeder die zeven kinderen heeft, voedt ze alle zeven verschillend op. Over mijn oudste zoons heb ik totaal geen enkele klacht, de derde is een deugntet. Hij heeft wel een gouden hart, zeker, maar hij geeft ons veel zorg."

't Is graag toegegeven", sprak de dokter, „dat de natuur zeer verschillend is. Ieder kind heeft zijn eigen lichamelijke en geestelijken eigenschappen, zijn eigen temperament en zijn eigen bizondere begaafdheid, maar de opvoeding vormt de tweede helft der persoonlijkheid."

„Ook ik wil de beteekenis der opvoeding niet onderschatten", merkte de architect op, maar naast de school, werkt gezond menschenverstand, 't goede voorbeeld en de roede alles uit".

„Vooral als de vader werkelijk ingrijpt" voegde zijn vrouw en aan toe, maar niet alles aan de arme moeder overlaat."

„Ja ja, zoo is 't" riepen allen. De dokter zweeg.

„Ik neem het opvoedingsvraagstuk zeer ernstig," sprak deze, „de familie mag zich niet geheel en alleen op de school verlaten, ook de beste niet. Het ouderhuis is en blijft de hoofdzetel der opvoeding en in huis is de opvoedende kracht van de moeder veel grooter dan van de vader. In de hand der moeder ligt op de eerste plaats de gevolgenrijke tijd der kindsheid. De indrukkken in het allerkleinste kind gewekt, blijven het bij. Maar niet enkel de vroegste jeugd. De fouten der moeder bij de opvoeding maakt geen vader, geen school geheel goed en wat zij verzuimd heeft, brengt geen opvoeder meer terecht."

„Zoo is het — nu heeft hij gelijk — geheel mijn inzicht" riep men van alle kanten.

„Maar", voegde mevr. Fliedner beteekenisvol er bij — „zonder de vader, brengt geen moeder dit geheel tot stand. Moederswerk alleen — is lapwerk. Mijn God wat zou ik beginnen zonder den vader!"

De andere vrouwen lachten en vielen haar levendig bij. De vader, meenden ze, moest steeds achter de moeder staan.

„Er zijn weduwen", zei de architect, „die haar kinderen voortreffelijk opvoeden, bijvoorbeeld" . . . .

„Uitzonderingen, mr. Limbach," onderbrak hem juffr. Plumke „Zonder den vader is er geen vrees, geen tucht in huis."

Allen zwegen een oogenblik, toen sprak de dokter met overtuiging: „Het gaat ook zonder vader. Ja, het moet gaan. Het kind moet goed grootgebracht worden, want de waarde van zijn ziel is meer waard dan de heele zichtbare wereld. En wat een ongeluk als 't anders was. Tel eens de weduwen! Een enkele oorlog, waarvoor God ons beware, kan en zal nog duizende mannen het leven ontnemen. Ik herhaal, het kan en zal gaan, als de moeder zich slechts van haar groote verantwoording bewust is, en de ware middelen zoekt, als ze tot elk offer bereid is en haar geheele persoon geeft, als haar moederliefde de wil staalt" . . .

„En God helpt", sprak de oude rentmeester met krachtige stem.

„Ja vader, zonder Zijn Hulp gelukt geen enkel werk der opvoeding. Wij zaaien en begieten, een ander is 't die wasdom geeft. Daarin zijn we 't eens. Licht en gemakkelijk is het trouwens zelfs voor een moeder niet wier man nog leeft en zijn vaderlijke plichten trouw vervult. We leven niet meer in den eenvoudigen tijd der Patriarchen. Hoe meer het leven zich ontplooit en de cultuur zich verheft, en des te hooger maatschappelijke positie men bekleedt, des te zwaarder wordt het werk der opvoeding en de opgave voor de moeder in het bizonder, maar des te meer heeft deze gelegenheid, de zoo geroemde moederwaarde werkelijk te verdienen en te verwerven."

„Volgens uw meening," vroeg mevr. Fliedner, „zou dus elk jongmeisje voor haar trouwen, door een examen haar bekwaamheid om als moeder te leven en te werken, eerst moeten bewijzen?"

„O neen mevrouw, zoo iets beleven we niet; de kindervriend moet al blij zijn, als de meest noodzakelijke voorbereiding tot het kennen van de moederlijke arbeid aan het huwelijk voorafgaat. Eene zaak mag hij van haar verlangen, dat zij zich niet beschouwt als volkomen op de hoogte, en wil leeren opvoeden, dat ze ooren en oogen opent voor het opvoedingsvraagstuk en de zorgen voor haar kinderen niet voornamelijk als arbeid van hart en handen maakt, maar op de eerste plaats van hoofd en hersens."

Lachend onderbrak hem zijn zuster, die een licht en vroolijk onderhoud verlangde: „Wil je me hierover je ideeën niet eens schriftelijk mededeelen?"

Een kort „hm" was 't eenige antwoord.

Mevr. Fliedner zei nu, schijnbaar zonder bedoeling: „Heer Dokter, ik geloof, dat een jonge vrouw als Maria voor U een ideaalvrouw zou zijn."

Het binnentreden van de juistgenoemde met Max en een klein meisje, ontsloeg de dokter van een antwoord. Mevr. Fliedner had wel graag haar draden (ontactvol) willen verder spinnen. Maar op het reine voorhoofd der leerares scheen ze te lezen: Raak daar niet aan". En voor den dokter zou 't interessant zijn geweest te lezen op de eerste bladzijde van haar dagboek: „Wat ge zijt, wees dat geheel en verlang niet liever iets anders te zijn."

Het kleine meisje met bolle wangen, dat aan de hand der leerares de kamer in kwam, was Eefje, het driejarig dochtertje van den postdirecteur Krause, die in het derde huis links woonde. Max had haar aan de deur vertelt wat hij dien dag beleefd had. Het meisje zag met groote vraagoogen het gezelschap aan en allen zagen met belangstelling naar het mooie kind en wachtten met een zekere spanning op de komende openbaring van haar ziel, een kinderziel.

Mevr. Limbach zelf haalde haar kleine uit de zijkamer en legde het voorzichtig even in Eefje's armen.

Max toonde haar het wonder in bijzonderheden, vooral de kleine vingertjes met de nietige nageltjes.

„Dat heeft de ooievaar gebracht" zei hij trotsch.

Het meisje zag in het kindje niet veel meer dan een groote pop in wie nu eens de groote menschen belangstelden. Als nu Elsje echter haar gezichtje vertrok en schreide, werden de oogen van Eefke nog grooter. Nu de kleine haar handjes van zelf in de mond bracht en flink zoog, glansde Eefkes' gezichtje van bewondering. Dat had haar pop nog nooit gedaan! O! riep ze en het had niet veel gescheeld of de geheele familie had die uitroep vol bewondering na geroepen.

Mevr. Limbach droeg de kleine weer haar naar bedje. Toen gaf ze Eefke een stuk koek: „Dat heeft de ooievaar tegelijk met het kindje gebracht!"

„Neen," sprak de vroegwijze Max haar tegen, de koek heeft Lies in de stad gekocht."

„Nu ja," vergoelijkte de Moeder, „de ooievaar heeft die eerst daar gebracht"

Maar de jongen riep machtiger:

„Dat is niet waar, dat is gelogen. Lies heeft ze van te voren besteld, ze heeft het mij verteld.

Het lachen om de eerste uitroep van de knaap scheen zijn geest gescherpt en zijn zelfbewustzijn versterkt te hebben. De moeder was er verlegen mee. Vooral dat hatelijke woord „gelogen" had haar diep geroerd.

„Foei Max," riep ze streng. „Hoe kan je zoo onaardig zijn. Dat moet ik toch beter weten," en daarmede schoof ze kinderen de deur uit, om niets verder onpleizierigs te hooren.

Eefke beet smakelijk in de koek en twijfelde nauwelijks of de Ooievaar had die gebracht.

„Die ooievaar," zei de dokter intusschen tot zijn zuster, „heeft je zedelijke autoriteit een stoot gegeven, je had hem beter nooit genoemd."

„Wie had ook gedacht dat dat jong zoo bij de hand is!"

De architekt meende dat ieder kind door zijn geestelijke ontwikkeling, verrassingen meebracht.

„Zeker," zei de dokter, „heeft ieder kind van nature een fijn gevoel voor de waarheidsliefde van zijn omgeving, ik vind het altijd jammer als om zijn heerlijk vertrouwen gelachen wordt."

„Door een zoo dwaas ooievaarsverhaaltje," zuchtte de leerares, medelijdend met het kind.

„Och de jongen denkt daar morgen al niet meer aan," zei de vroedvrouw, hij . . .

Max verscheen weer in de deuropening en was nu 't voorwerp van de algemeene opmerkzaamheid. Hij maakte zich ook luid genoeg hoorbaar. Zijn moeder vertelde van andere rare invallen van haar Maxje. Ze wist maar niet waar bij Max de grens lag tusschen onschuldige kinderlijkheid en neiging tot ondeugd en boosheid. De knaap scheen haar mededeelingen en verhalen over hem niet te volgen. Maar op een gegeven oogenblik riep hij ineens: „Dat was ik, hé moeder, ik."

„Ja Maxje, jij was 't" antwoordde de moeder teeder, trok hem naar zich toe en kuste hem.

De dokter wilde zijn zuster in tegenwoordigheid van vreemden niet vermanen, dat ze in 't bijzijn van den jongen zooveel ophef van hem maakte en zelfs om ondeugden als heldendaden lachte. Later zou hij het haar eens des te duidelijker zeggen en erbij vragen of dat misschien die echte waardevolle moederliefde is en moedergrootheid beteekent.

Potseling liep Max naar de vroedvrouw en nam zonder te vragen het stuk taart van haar schoteltje. Daar de moeder echter op 't eerste gezicht lachen moest en de vroedvrouw zelf haar kleine „vriend" verdedigde, was daarna ieder boos woord vergeefsch, zelfs de dreigende vinger van den vader. Ja het lieve ventje ging nog verder en stak tegen juffr. Plumke de tong uit. Maar nu was 't genoeg en de vader duwde zijn kleine spruit de deur uit. Mevr. Limbach ergerde zich meer, dan ze wilde toonen, minder om de ondeugendheid als wel om dit getuigenis van haar kracht als „opvoedster." Met rustig gelaat wilde ze het verkeerde als onnadenkende overmoed uitleggen, maar ditmaal zweeg de vroedvrouw. Uit beleefdheid gaf Mevr. Fliedner de gastvrouw gelijk, maar onder het naar huis gaan zei ze tot haar man:

„Limbachs' jongen wordt een echte deugniet, de opvoeding ontbreekt, zoo ongemanierd was onze Frits toch niet, toen hij zoo oud was als Max nu.

(Wordt voortgezet)